

Sygn. akt: III K 301/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2023r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: sędzia Andrzej Lewandowski

Protokolant: Kacper Gąsiorowski

przy udziale Prokuratora: Romana Pietrzaka

po rozpoznaniu w dniach: 19 lutego, 18 marca, 26 marca, 27 kwietnia, 8 czerwca, 13 lipca, 7 września, 19 października, 12 listopada, 17 grudnia 2021 roku, 25 stycznia, 1 marca, 8 kwietnia, 20 maja, 1 lipca, 12 sierpnia, 20 września, 21 października, 16 listopada, 16 grudnia 2022 roku, 13 stycznia, 31 stycznia, 14 lutego 2023 roku we Wrocławiu

sprawy:

1. R. Z. (1)

syna S. i R. z domu P.,

urodzonego (...) we W.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od stycznia 2016 r. do listopada 2016 roku oraz w okresie od lipca 2017 r. do września 2018 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających, w ten sposób, że nabył na określonych wcześniej warunkach od T. M., celem dalszej odsprzedaży innym osobom, substancje psychotropowe w postaci: 6.000 tabletek ecstasy o łącznej wartości co najmniej 24.000 zł, mefedronu w ilości co najmniej 18 kg o łącznej wartości co najmniej 198.000 złotych oraz środki odurzające w postaci kokainy w ilości co najmniej 2 kg o łącznej wartości co najmniej 400.000 zł, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu;

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu

II. w okresie od listopada 2017 roku do marca 2018 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających, w ten sposób, że sprzedał na określonych wcześniej warunkach T. M., celem dalszej odsprzedaży innym osobom, substancje psychotropowe w postaci aminy w ilości co najmniej 10 litrów o łącznej wartości co najmniej 104.000 złotych, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. 2019.poz.852) w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

III. we wrześniu 2018 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających, w ten sposób, że sprzedał na określonych wcześniej warunkach T. M., celem dalszej odsprzedaży innym osobom, substancje psychotropowe w postaci mefedronu w ilości co najmniej 2,5 kg o łącznej wartości co najmniej 22.500 złotych, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu;

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. 2019.poz.852) w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

IV. w okresie od 3 października do 18 grudnia 2018 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających, w ten sposób, że sprzedał na określonych wcześniej warunkach B. K. (1), celem dalszej odsprzedaży innym osobom, substancje psychotropowe w postaci mefedronu w ilości co najmniej 500 gram o łącznej wartości co najmniej 7.500 złotych, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. 2019.poz.852) w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

V. w okresie od stycznia 2015 r. do grudnia 2016 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających, w ten sposób, że nabył na określonych wcześniej warunkach od S. M., celem dalszej odsprzedaży innym osobom, substancje psychotropowe w postaci: 1.200 tabletek (...) o łącznej wartości co najmniej 8.400 zł, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz.U. 2016 poz. 224 z późn. zmianami) w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

VI. w okresie od stycznia 2015 roku do września 2018 roku we W. we W., i innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się obrotem znacznymi ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających,

to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

2. P. M. (1)

syna J. i W. z domu P.,

urodzonego (...) w O.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

VII. w okresie od maja 2015 roku do stycznia 2017 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających, w ten sposób, że nabył na określonych wcześniej warunkach od T. M., celem dalszej odsprzedaży innym osobom, substancje psychotropowe w postaci: mefedronu w ilości co najmniej 4 kg o łącznej wartości co najmniej 48.000 złotych oraz środki odurzające w postaci kokainy w ilości co najmniej 30 gram o łącznej wartości co najmniej 6.000 złotych, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. 2019.poz.852) w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

VIII. w okresie od maja 2015 roku do stycznia 2017 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających, w ten sposób, że sprzedał na określonych wcześniej warunkach T. M., celem dalszej odsprzedaży innym osobom środki odurzające w postaci kokainy w ilości co najmniej 500 gram o łącznej wartości co najmniej 90.000 złotych, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. 2019.poz.852) w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

IX. w lipcu 2017 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, uczestniczył w obrocie środkami odurzających, w ten sposób, że nabył na określonych wcześniej warunkach od D. O., celem dalszej odsprzedaży innym osobom, środki odurzające w postaci kokainy w ilości co najmniej 1 grama o wartości 300 złotych, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. 2019.poz.852) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

X. w okresie od maja 2015 roku do stycznia 2017 roku we W. we W., i innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie, i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się obrotem znacznymi ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **R. Z. (1)** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punkcie I - V części wstępnej wyroku, przyjmując, iż stanowią one czyn ciągły z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 24 czerwca 2020 roku i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu karę **5 (pięciu) lat** pozbawienia wolności i karę **400 (czterystu)** stawek dziennych grzywny przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę **40 (czterdziestu) złotych**;

II. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **R. Z. (1)** przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku przestępstwa w łącznej kwocie **764 400 zł** (siedemset sześćdziesiąt cztery tysiące czterysta złotych);

III. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego **R. Z. (1)** nawiązkę w kwocie **5 000 zł** (pięciu tysięcy złotych) na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii - na rzecz Stowarzyszenie (...), (...), (...) dla (...) we W. przy ul. (...);

IV. uznaje oskarżonego **R. Z. (1)** za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w punkcie VI. części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 258 § 1 kk. i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę **6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

V. uznaje oskarżonego **P. M. (1)** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punkcie VII - VIII części wstępnej wyroku, przyjmując, iż, stanowią one czyn ciągły z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 24 czerwca 2020 roku, którego dopuścił się w okresie od maja 2015 roku do grudnia 2017 roku i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu karę **3 (trzech) lat** pozbawienia wolności i karę **200 (dwustu)** stawek dziennych grzywny przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę **40 (czterdziestu) złotych**;

VI. na podstawie art.45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **P. M. (1)** przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku przestępstwa w łącznej kwocie **144 000 zł** (sto czterdzieści cztery tysiące złotych);

VII. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego **P. M. (1)** nawiązkę w kwocie **3 000 zł** (trzech tysięcy złotych) na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii - na rzecz Stowarzyszenie (...), (...), (...) dla (...) we W. przy ul. (...);

VIII. uniewinnia oskarżonego **P. M. (1)** od popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w punkcie IX. części wstępnej wyroku;

IX. uznaje oskarżonego **P. M. (1)** za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w punkcie X. części wstępnej wyroku, przyjmując, że dopuścił się go w okresie od maja 2015 roku do grudnia 2017 roku, tj. przestępstwa z art. 258§ 1 kk i za to na podstawie art. 258§ 1 kk wymierza oskarżonemu karę **6 miesięcy** pozbawienia wolności;

X. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu **R. Z. (1)** karę łączną **5 (pięciu) lat pozbawienia wolności**;

XI. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu **P. M. (1)** karę łączną **3 (trzech) lat** pozbawienia wolności;

XII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **R. Z. (1)** okres tymczasowego aresztowania od dnia 31 grudnia 2020 r. do dnia do 26 kwietnia 2021r. do godz. 15:25;

XIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **P. M. (1)** okres tymczasowego aresztowania od dnia 6 listopada 2019 r. od godz. 10.50 do dnia do 3 września 2020r. do godz. 15:00;

XIV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe od R. Z. (1) w kwocie **3493,05 zł** (trzy tysiące czterysta dziewięćdziesiąt trzy złote pięć groszy), od P. M. (1) w kwocie **3653,15 zł** (trzy tysiące sześćset pięćdziesiąt trzy złote piętnaście groszy), w tym wymierz im opłaty: R. Z. (1) w kwocie 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych), P. M. (1) w kwocie 2000 zł (dwa tysiące złotych).

Sędzia Andrzej Lewandowski

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 301/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	R. Z. (1)	Czyn przepisany w punkcie I. części dyspozytywnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
T. M. od 2005r. zajmował się obrotom substancjami psychotropowymi i	zeznania świadka T. M.	668-673 674-680 681-684 685-689 690-697 698-707 708-713, 714-721 722-724	

środkami odurzającymi. Po przerwie spowodowanej tymczasowym aresztowaniem i toczącym się przeciwko niemu postępowaniem działalność tą wznowił w 2008r. Sukcesywnie rozrastał się przy tym zakres tej działalności, w tym krąg osób związanych z T. M., które nabywały od niego narkotyki oraz dostarczały je T. M.. W tej działalności posługiwał się pseudonimem M..

W latach 2013 – 2015r. T. M. odbywał karę pozbawienia wolności i po opuszczeniu zakładu karnego wznowił swoją działalność związaną z obrotem narkotykami. W tym czasie nawiązał współpracę między innymi z D. O., P. D. (1), M. P., B. K. (1), P. P., R. G., D. L., P. T., F. W., S. M., M. K., P. D. (2), W. D., R. M., T. J., A. N..

Działania podejmowane przez T. M. i pozostałe związane z nim osoby były motywowane osiągnięciem przez nich korzyści majątkowych i stanowiły dla nich stałe źródło dochodów. Członkowie grupy mieli określone funkcje, w tym zajmowali się nabywaniem i sprzedażą znacznych ilości substancji psychotropowych i środków odurzających, część z nich zajmowała

725-727 728-734 736-741
742-749 750-753 754-770
771-775 776-780 794-797
988-991 992-995
2875-2876 2878
2881-2883 2885-2888
2891-2895 2908
2915-2917 3160-3173
3175-3179 3418-3428
3602-3603 3602-3603

3937-3938

3984-3985

3994-3998

się też wytwarzaniem amfetaminy.			
zeznania świadka D. O.	909-913 914-917 961-966 971-987 2049-2057 2058-2059 2060-2068 2069-2073		
zeznania świadka B. K. (1)	1282-1284 1459-1460 1464-1466 1470-1471 1479-1488 2336-2339 2342-2347 2351-2355 3111-3112		
odpis wyroku Sądu Okręgowego we W. w sprawie III K 345/19	4014-4015		
odpis wyroku Sądu Okręgowego we W. w sprawie III K 249/19 odpis wyroku Sądu Apelacyjnego we W. w sprawie II AKa 139/21	4107-4114 4082-4089		
Odpis wyroku Sądu Okręgowego w K. w sprawie XVI K 125/19 w sprawie XVI K 82/21	4018-4020 4021-4022		
protokół przeszukania	851-854, 864-965 947-952		
materiały kontroli operacyjnej (...) (...)	798-813 996-1010 728-734 736-741 742-749 750-753 771-775 776-780 1016-1021 1820-1850 1862-1868 1876-1886 1894-1930 1943-1951 1959-1978 2237-2256 2269-2282		

zeznania świadków: P. P. Ł. S. A. N. M. Ż. M. P. R. M.	905-908 958-959 967-970 2074-2078 2079-2083 4062-4063 4070-4071 371-375 559-561 563-566 568-576 578-586 4076 4076-4077 4039-4040 936-938 939-942 943-946 2058-2059 4078-4079 2715-2721 3113-3117			
zeznania świadka M. K.	1131-1132 1695 1698-1700 2406 4075-4076			
częściowo zeznania D. L.	4092-4093			
W ramach prowadzonej działalności, w tym współpracy z W. D., T. M. ustalał określone sposoby i miejsca odbioru narkotyków. W przypadku środków i substancji przekazywanych przez W. D. były to określone miejsca w lesie, w których D. zakopywał narkotyki zamawiane przez M.. Były one określane mianem odpowiednio „dziura nr (...)” lub „bramka nr (...)” albo „dziura nr (...)” lub „bramka nr (...)”. Po umieszczeniu narkotyków w tych skrytkach T. M. dzwonił do zamawiających	zeznania świadka T. M.	2881-2883 2885-2888 2891-2895 2908 2915-2917 3160-3173 3175-3179 3418-3428 3602-3603 3602-3603 3937-3938 3984-3985 3994-3998		

(L., W., K.), aby je sobie odebrali z tego miejsca.			
Oskarżony R. Z. (1) ps. (...) poznał T. M. w 2015r. w barze (...), w którym oskarżony pracował jako ochroniarz. Potem spotkali się na jakiejś imprezie towarzyskiej organizowanej w mieszkaniu T. M. przy ul. (...) we W.. R. Z. (1) słyszał, że M. sprzedaje narkotyki i zapytał go, czy mógłby kupić od niego 1 kg mefedronu, na co M. przystał. W styczniu 2016r. M. zaczął sprzedawać R. Z. (1) substancje psychotropowe w postaci mefedronu w cenie 11 zł za 1 gram. Zakupiony mefedron oskarżony zbywał innym osobom. T. M. wraz z D. L. dysponował także skrytką na narkotyki, znajdująca się przy polnej drodze w L., pod drzewem oznaczonym białym paskiem. Zostawiał tam narkotyki dla B. K. (2), T. J., F. W. i R. Z. (1). D. L. otrzymywał od T. M. wiadomość tekstową z wpisaną cyfrą np. „1”, „2”, co oznaczało, że ma zostawić w skrytce 1 lub 2 kg mefedronu. Następnie wysyłał M. wiadomość potwierdzającą pozostawienie narkotyku. Wówczas T. M. pisał do oskarżonego R. Z. (1) wiadomość o treści „pod butelką”,	zeznania świadka T. M.	2884-2889 3984-3985	

która wskazywała miejsce zakopania mefedronu przez L.. W tym miejscu T. M. zostawiał dla oskarżonego Z. mefedron w ilościach od 1 – 3 kg. Następnie oskarżony płacił za niego M. podczas ich spotkań w mieście w umówionym wcześniej miejscu.

W pewnym momencie (listopada 2016r.) doszło do przerwy w kontaktach oskarżonego z T. M.. Powodem był konflikt T. M. z pracownikiem jakiegoś klubu, po którym M. zmienił numer telefonu i zerwał część kontaktów w tym z R. Z. (2). W lipcu 2017r. oskarżony nawiązał z nim kontakt ponownie przez A. W.. M. wysłał oskarżonemu nowy numer telefonu i ponownie doszło do nawiązania między nimi współpracy w obrocie narkotykami.

T. M. sprzedawał R. Z. (1) także substancje psychotropowe w postaci tabletek ecstazy. Przekazywał mu je pakowane w worku foliowych po 1000 sztuk. Takich pakietów sprzedał mu łącznie 6, czyli razem 6 000 sztuk tabletek. Doszło do tego w okresie od lutego do końca sierpnia 2018r. Do transakcji dochodziło w umówionych wcześniej miejscach, między innymi w pizzerii B. we W. przy ul. (...), na stacji paliw (...) niedaleko ówczesnego miejsca zamieszkania R.

Z. (1), niedaleko miejsca zamieszkania T. M. przy ul. (...) w okolicy obwodnicy W.. Umawiali się na te spotkania telefonicznie. R. Z. (1) dzwonił, albo pisał SMS-y. Na spotkania przyjeżdżali samochodami. Za tabletki R. Z. (1) zawsze płacił po jakimś czasie. Łącznie zapłacił za nie M. 24 000 zł (4 zł za sztukę).

T. M. zaopatrywał też R. Z. (1) w środki odurzające w postaci kokainy. Sprzedawał mu ją od lutego 2018r. w partiach od 50-100 gram jednorazowo w cenie po 200 zł za gram. Do transakcji dochodziło w sposób analogiczny do tych związanych z tabletkami ecstasy. Łącznie sprzedał mu w ten sposób 2 kg kokainy o łącznej wartości co najmniej 400.000 zł.

W opisany wyżej sposób w okresie od stycznia 2016 r. do listopada 2016 roku oraz w okresie od lipca 2017 r. do września 2018 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, R. Z. (1) uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych i

środków odurzających, w ten sposób, że nabył od T. M., celem dalszej odsprzedaży innym osobom, substancje psychotropowe w postaci 6.000 tabletek ecstasy o łącznej wartości co najmniej 24.000 zł, mefedronu w ilości co najmniej 18 kg o łącznej wartości co najmniej 198.000 złotych oraz środki odurzające w postaci kokainy w ilości co najmniej 2 kg o łącznej wartości co najmniej 400.000 zł. Z popełnienia tych przestępstwa uczynił sobie przy tym stałe źródło dochodu			
zeznania świadka D. O.	4005-4006 4007-4008 4009-4011		
zeznania świadka S. M.	3637		
protokół eksperymentu procesowego	650-654 668-670		
materiały kontroli operacyjnej (...) (...)	3192-3201 3606-3621		
W listopadzie 2017r. R. Z. (1) zaczął zaopatrywać T. M. w substancje psychotropowe w postaci aminy. T. M. zajmował się bowiem także produkcją amfetaminy, którą wytwarzał poprzez mieszanie płynnej aminy i kofeiny. Oprócz	zeznania świadka T. M.	3937-3938 3984-3985 3994-3998	

oskarżonego aminę M. dostarczał także P. D. (2) i R. M.. Transakcje z aminą były przeprowadzane z R. Z. (2) koło miejsca zamieszkania T. M.. Poza tym w ramach tych transakcji R. Z. (1) dostarczył T. M. dwa litry aminy w dwóch butelkach, które przekazał mu przez F. W. ps."F.". Łącznie do marca 2018r. R. Z. (1) sprzedał na określonych wcześniej warunkach T. M. celem dalszej odsprzedaży innym osobom, substancje psychotropowe w postaci aminy w ilości co najmniej 10 litrów o łącznej wartości co najmniej 104.000 złotych.			
zeznania świadka D. O.	4005-4006 4007-4008 4009-4011		
We wrześniu 2018r. T. M. nabył od R. Z. (1) 2,5 kg mefedronu za kwotę 22 500 zł. Chciał w ten sposób rozliczyć dług, który miał u niego oskarżony R. Z. (1) z tytułu wcześniej dostarczonych mu narkotyków. Zamawiając ten mefedron od samego początku nie miał zamiaru oddawać pieniędzy za ten narkotyk, ale odebrać w ten sposób swój dług.	zeznania świadka T. M.	2884-2889 3984-3985 3994-3998	
zeznania świadka D. O.	4005-4006		

	4007-4008 4009-4011		
materiały kontroli operacyjnej (...) (...)	3192-3201 3606-3621		
B. K. (1), który także współpracował z T. M. w obrocie narkotykami, poznał R. Z. (1) na jednej z imprez towarzyskich. Potem na polecenie M. przekazywał oskarżonemu amfetaminę. Wcześniej umówili się na przekazanie tych narkotyków telefonicznie. Po aresztowaniu T. M. B. K. (1) stracił dostęp do mefedronu, w który zaopatrywał się właśnie u M.. Zaczął szukać możliwości zakupu u innych osób i zwrócił się do oskarżonego R. Z. (1) o załatwienie mefedronu. Spotkali się na terenie W. i K. poprosił go o dostarczenie 100 gram mefedronu. Oskarżony zgodził się i po kilku dniach spotkali się już na transakcję. Oskarżony przywiózł wtedy K. 100 gram mefedronu, za który policzył po 15 złotych za jeden gram. K. wziął narkotyki w tzw. kredycie i dopiero po jakimś czasie zwrócił oskarżonemu pieniądze. Po około dwóch tygodniach ponownie K. zamówił się do oskarżonego po mefedron. Wówczas zamówił około	zeznania świadka B. K. (1)	2351-2355 3089-3093 3111-3112 3599-3601 4000-4002	3599-3601

400 gram. Do transakcji doszło ponownie we W. i ponownie K. nie zapłacił bezpośrednio przy transakcji, ale w ratach. Nie zdążył oddać całej kwoty, ponieważ został zatrzymany przez policję i tymczasowo aresztowany. R. Z. (1) sprzedał B. K. (1) w październiku 2018r. celem dalszej odsprzedaży innym osobom, substancje psychotropowe w postaci mefedronu w ilości co najmniej 500 gram o łącznej wartości co najmniej 7.500 złotych.			
S. M. poznał R. Z. (1) przez wspólnych znajomych. Oskarżony pracował wtedy w klubie (...) we W. jako ochroniarz. Po pewnym czasie S. M. zaproponował oskarżonemu sprzedaż tabletek (...). Tabletki przekazywał mu właśnie w klubie (...). Wcześniej umawiali się telefonicznie lub poprzez wiadomości SMS. Zazwyczaj M. przekazywał oskarżonemu tabletki w toalecie lub na zewnątrz klubu. Nieraz oskarżony płacił za tabletki od razu, a nieraz dopiero po czasie. Tabletki M. kupował od T. M.. R. Z. (1) zbywał te tabletki innym osobom z zyskiem od 2 do 3 zł na tabletkę. Łącznie w okresie od stycznia 2015 r. do grudnia 2016 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z	zeznania świadka S. M.	2312-2315 2821-2823 3637-3638 3999-4000	

góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, R. Z. (1) uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych, nabywając na określonych wcześniej warunkach od S. M., celem dalszej odsprzedaży innym osobom, substancje psychotropowe w postaci 1.200 tabletek (...) o łącznej wartości co najmniej 8.400 zł. Także z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu.			
R. Z. (1) ma wykształcenie średnie niepełne. Mieszka z konkubina i ich wspólnym synem. Był karany sędownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 8 listopada 2017r. w sprawie II K 793/16 został skazany za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, przy czym karę zarządzono do wykonania postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2020r. Karę zaczął odbywać po zatrzymaniu i zastosowaniu tymczasowego	notatka urzędowa zapytanie o karalność	3683 3567-3568	

aresztowania w sprawie III K 301/20.			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
2.	R. Z. (1)	Czyn przepisany w punkcie IV. części dyspozytywnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
R. Z. (1) miał świadomość rodzaju i zakresu prowadzonej przez T. M. działalności. Znał też osoby, które z M. współpracowały w ramach obrotu narkotykami. Sposób nabywania przez niego narkotyków i dostarczania ich M. i innym osobom odbywał się w pewien usystematyzowany sposób, uwzględniający poufność i tajność kontaktów, miejsce spotkań i miejsc odbioru narkotyków. Kontakty oskarżonego z T. M., B. K. (2) oraz dostarczanie i odbiór narkotyków odbywały się w ramach zorganizowanej grupy przestępczej zajmującej się obrotem znacznymi ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających.	zeznania świadka T. M.	2884-2889 3984-3985 3994-3998	

zeznania świadka D. O.	4005-4006 4007-4008 4009-4011		
materiały kontroli operacyjnej (...) (...)	3192-3201 3606-3621		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
3.	P. M. (1)	Czyn przepisany w punkcie V. części dyspozytywnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
T. M. znał się z widzenia z P. M. (1). Bywali na tych samych imprezach towarzyskich. W marcu 2015r. po opuszczeniu zakładu karnego przez T. M. doszło do ich spotkania, w trakcie którego M. zapytał M. o możliwość zakupu mefedronu. M. zaproponował mu sprzedaż tej substancji w cenie po 12 zł za 1 gram. Od maja 2015r. P. M. (1) zaczął kupować od M. mefedron w większych ilościach. Kupował w ilościach od 100-200 gramów, dwukrotnie zakupił po 1 kg. Łącznie w okresie	zeznania świadka T. M.	2884-2889 2907-2908 3173-3179 3418-3428 3937-3938 3984-3985 3994-3998	

od maja 2015 roku do grudnia 2017 oskarżony zakupił od M. substancje psychotropowe w postaci mefedronu w ilości co najmniej 4 kg o łącznej wartości co najmniej 48.000 złotych. M. ten dostarczał M. D. L.. Substancje te oskarżony zbywał następnie innym osobom.			
materiały kontroli operacyjnej (...)	3192-3201 3606-3621 3627-3629		
zeznania świadka D. O.	4005-4006 4007-4008 4009-4011		
W 2017r. P. M. (1) zaczął nabywać od M. środki odurzające w postaci kokainy. Kupował w ilościach po 5 lub 10 gram w cenie 200 zł za 1 gram. Łącznie do początku 2017r. zakupił 30 gram kokainy o łącznej wartości co najmniej 6.000 złotych. Jednocześnie T. M. od maja 2015 roku do końca 2016 roku sam zaopatrywał się u P. M. (1) w środki odurzające w postaci kokainy. Płacił mu za nią po 180 zł za 1 gram. Łącznie kupił od oskarżonego co najmniej 500 gram o łącznej wartości co najmniej 90.000 złotych. T. M. traktował dostawy od P. M. (1) jako dodatkowe źródło pozyskania kokainy.	zeznania świadka T. M.	2884-2889 2907-2908 3173-3179 3418-3428 3937-3938 3984-3985 3994-3998	

zeznania świadka D. O.	2058-2059 2060-2068 2069-2073 4005-4006 4007-4008 4009-4011		
materiały kontroli operacyjnej (...)	3192-3201 3606-3621 3627-3629		
W 2017r. oskarżony P. M. (1) leczył się na zaburzenia lękowe. Przyjmował leki antydepresyjne. Leczenie kontynuował także w czasie pobytu w areszcie. W wywiadzie przeprowadzonym przez biegłych psychiatrów podał, że w 2015r. zaczął odurzać się mefedronem, z czasem przyjmując średnio 3 g na dobę. Od początku 2017r. zaprzestał zupełnie przyjmowania mefedronu. Biegli psychiatrzy stwierdzili, że oskarżony nie jest chory psychicznie w rozumieniu psychozy. Nie stwierdzono u niego innych zakłóceń czynności psychicznych. Stwierdzili u niego zespół uzależnienia spowodowany używaniem środków psychostymulujących (mefedronu) bez cech psychodegradacji. W krytycznym czasie odurzał się mefedronem, ale zna swoją reakcję na zażywane środki i potrafi przewidzieć reakcję i skutki działania. W krytycznym czasie nie miał z przyczyn	dokumentacja medyczna opinia sądowo – psychiatryczna informacje zebrane przez specjalistę psychoterapii uzależnień	3803-3806 3958-3963 4094-4105	

chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.			
P. M. (1) ma wykształcenie wyższe, prowadzi własną działalność gospodarczą. Mieszka z żoną i ich wspólnym dzieckiem. Posiada jeszcze jedno dziecko, które pozostaje na jego utrzymaniu. Nie była karany sądownie.	notatka urzędowa zapytanie o karalność	3684 3434	
Na polecenie T. M. w lipcu 2017r. D. O. dostarczył P. M. (2) 1 g kokainy za 300 zł na osiedle (...) we W..	zeznania świadka D. O. zeznania świadka T. M.	4005-4006 4007-4008 4009-4011 2884-2889 3984-3985 3994-3998	
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	P. M. (1)	Czyn przepisany w punkcie IX. części dyspozytywnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
P. M. (1) miał świadomość rodzaju i zakresu prowadzonej przez T. M. działalności. Sposób nabywania przez niego narkotyków i dostarczania ich M. i innym osobom odbywał się w pewien usystematyzowany	zeznania świadka T. M.	2884-2889 3984-3985 3994-3998	

sposób, uwzględniający poufność i tajność kontaktów, miejsc spotkań i miejsc odbioru narkotyków. Współpraca oskarżonego z T. M., w tym dostarczanie i odbiór narkotyków odbywały się w ramach zorganizowanej grupy przestępczej zajmującej się obrotem znacznymi ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających.			
zeznania świadka D. O.	4005-4006 4007-4008 4009-4011		
materiały kontroli operacyjnej (...)	3192-3201 3606-3621 3627-3629		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	P. M. (1)	Czyn zarzucany w punkcie VIII. części wstępnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Nabycie w lipcu 2017 roku we W., w celu osiągnięcia	zeznania świadka D. O.	4005-4006	

korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej na określonych wcześniej warunkach od D. O., celem dalszej odsprzedaży innym osobom, środków odurzających w postaci kokainy w ilości co najmniej 1 grama o wartości 300 złotych.		4007-4008 4009-4011	
zeznania świadka T. M.	2884-2889 3984-3985 3994-3998		
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1-6	zeznania świadka T. M.	W tym właśnie miejscu zasadne jest wskazanie, iż specyfika tzw. "spraw narkotykowych" w znacznej mierze opiera się na tzw. "osobowych źródłach dowodowych", kiedy niejednokrotnie wyjaśnienia skruszonych przestępców są jedynym dowodem w sprawie. Znaczny okres przestępczej działalności, do którego odnosiły się wyjaśnienia świadków i oskarżonych, wielość inkryminowanych zdarzeń i osób, z którymi w różnym stopniu współdziałali w powiązaniu z upływem czasu od chwili zaistnienia poszczególnych zdarzeń przestępczych do czasu	

kiedy relacje z tymi zdarzeniami związane przekazywali organom ścigania, niewątpliwie nie pozostawały bez wpływu na możliwość dokładnego ich umiejscawiania w czasie, czy też na dokładnym określeniu ilości nabywanych, czy udostępnianych narkotyków. W związku z tym przy braku możliwości jednoznacznego określenia tych wartości konieczne jest dokonanie pewnych szacunków, uwzględniających zasadę z art. 5 § 2 k.p.k. W konsekwencji Sąd dokonywał ustaleń co do minimalnej ilości narkotyków, wynikającej z relacji świadków.

W przedmiotowej sprawie kluczowymi były zeznania T. M., który złożył wyczerpujące, konsekwentne, szczere, przekonujące i logiczne zeznania. Opisał on przebieg działalności narkotykowej, wskazując na członków grupy przestępczej w różnym czasie, ich wygląd, rozpoznając ich na tablicach pogładowych oraz podczas przeprowadzonych konfrontacji, opisując przekazane im środki odurzające oraz ceny sprzedaży, a także wskazując szereg szczegółów pozwalających uznać te zeznania za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Zeznania te mają także oparcie w częściowych wyjaśnieniach oskarżonych, zeznaniach świadków oraz materiałach kontroli operacyjnej. Relację świadka potwierdza zatem zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków, którzy w swoich relacjach wskazywali, że T. M. zajmował się obrotem substancjami psychotropowymi oraz środkami odurzającymi. Świadcowie D. O., B. K. (1), S. M. ponadto wskazali, że T. M. współpracował w tym zakresie z oskarżonymi.

Sąd podkreśla, że świadek zerwał solidarność grupy, będąc świadomym tego konsekwencji. W kolejnych wyjaśnieniach konsekwentnie uzupełniał podawane pierwotnie informację, odnosząc się do kolejnych gromadzonych sukcesywnie dowodów. W oczywisty sposób Sąd poddał składane przez świadka uprzednio wyjaśnienia wnikliwej i krytycznej ocenie, uwzględniając właśnie ewentualny „zysk” T. M. z pomówienia współoskarżonych w postaci nadzwyczajnego złagodzenia jego ewentualnej przyszłej kary. Analiza ta jednak nie wpłynęła na ocenę zeznań i wyjaśnień świadka.

Sąd ma w polu widzenia, że T. M. składając swoje wyjaśnienia w innym postępowaniu, chciał skorzystać z dobrodziejstwa instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Tym samym niewątpliwie miał on interes w obciążeniu innych osób. Niemniej jednak w żadnej mierze nie podważa to jego relacji. Sąd ocenił jego zeznania z ogromną ostrożnością, mając na względzie całokształt zgromadzonego materiału dowodowego, tak by uniknąć oparcia ustaleń faktycznych na informacjach nieprawdziwych. Wskazać należy, że T. M. przyznał się do popełniania szeregu czynów, wyjaśniając okoliczności ich popełnienia oraz wskazując na osoby, z którymi współdziałał, opisując ich wygląd i posługując się pseudonimami przez nie używanymi. Dokonując oceny jego zeznań Sąd zgodnie z aprobowanym w orzecznictwie stanowiskiem miał na uwadze, że „pomówienie współoskarżonego – (...) - może być dowodem winy, jeżeli spełnia odpowiednie warunki. Przede wszystkim dowód taki powinien podlegać szczególnie wnikliwej i ostrożnej ocenie ze strony sądu, który powinien zbadać, czy

tego rodzaju pomówienie jest konsekwentne i stanowcze, czy jest zgodne z doświadczeniem życiowym oraz logiką wypadków, czy znajduje potwierdzenie w innych dowodach (...) i czy wreszcie pomawiający nie ma interesu osobistego lub procesowego w obciążaniu współoskarżonego. W razie odwołania takiego „wyjaśnienia-pomówienia” należy ponadto uważnie zbadać, czy powody, jakie podał autor tego rodzaju wypowiedzi, uzasadniają ich zmianę, są przekonujące, przy czym i w tym zakresie należy kierować się kryteriami, o których była mowa.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 1985 r., IV KR 25/85, OSNKW 1985, nr 11-12, poz. 103; zob. też: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 1979 r., IV KR 136/79, OSNKW, nr 11-12, poz. 122; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 1984 r., IV KR 122/84, OSNPG 1984, nr 11, poz. 101; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 września 1984 r., IV KR 141/84, OSNPG 1985, nr 6, poz. 85; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 7 października 1998 r., II AKa 187/98, KZS 1998, z. 11, poz. 37).

W ocenie Sądu dowody z pomawiających wyjaśnień a potem zeznań T. M. stanowią wiarygodne

źródło informacji o składzie osobowym i działalności zorganizowanej grupy przestępczej. Zasada swobodnej oceny dowodów in concreto, nie pozwala na wartościowanie dowodów i przyjmowanie a priori określonej ich wartości. Jak każdy inny dowód, tak i takiego rodzaju wyjaśnienia podlegają ocenie przez pryzmat innych dowodów, zasad racjonalnego rozumowania i doświadczenia życiowego. To właśnie te zasady i dowody stanowią zobiektywizowane kryteria oceny danego dowodu w kontekście przestrzegania zasady swobodnej oceny dowodów. Ocena wyjaśnień i zeznań T. M. dokonana w oparciu o te kryteria prowadzi do uznania ich za wiarygodny dowód, niezależnie od motywów, którymi kierował się przy ich składaniu. Jeśli ustawodawca daje gwarancje zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, w odpowiedzi na dostarczenie w zamian przez oskarżonych istotnych informacji co do pozostałych współsprawców oraz podanie nowych okoliczności, dotychczas nieznanych organom ścigania a jednocześnie istotnych, wiarygodnych, pełnych i kompletnych,

to brak jest podstaw do kwestionowania zachowania sprawcy, który z takiej możliwości korzysta. Wręcz przeciwnie, pominięcie takich okoliczności przez Sąd podlegałoby zasadnej krytyce.

Zasadne jest przy tym zwrócenie uwagi, że zasadniczym celem wprowadzenia do ustawy przepisu art. 60 § 3 k.k. było dążenie do rozbicia solidarności przestępczej, oferując sprawcy przestępstwa nadzwyczajne złagodzenie kary. Ustawodawca dokonał swoistego ważenia dóbr i interesów, które stały u podstaw takiego rozwiązania. Świadomie zatem rezygnuje z odpowiedzialności jednego ze sprawców, w zamian za możliwość ujawnienia okoliczności związanych z działalnością pozostałych współsprawców.

Sąd w pełni akceptuje również stanowisko, że „nie można dyskredytować dowodu z pomówień współoskarżonego lub zeznań świadka pomawiającego tylko, dlatego, że występują w nich drobne sprzeczności, przeinaczenia, zwłaszcza, kiedy wynikają one ze znacznej odległości czasowej składanych wyjaśnień lub zeznań, odmiennej techniki

przesłuchania, czy nawet właściwego, dla każdej z przesłuchujących osób, formułowania depozycji tej osoby. Tym bardziej nie można dyskredytować dowodu z pomówień na tej podstawie, że pomawiający mogli mieć interes w składaniu takich wyjaśnień, chcąc zminimalizować karę za własne czyny, w sytuacji, gdy pomówienie nie było wynikiem chęci fałszywego obciążenia, bądź przerzucenia odpowiedzialności za własne czyny na inne osoby” (tak m.in. Sąd Apelacyjny w K. w wyroku z dnia 8 grudnia 2010 r., II AKa 192/10, LEX nr 785442).

Sąd ma zatem na względzie długi okres przestępczej działalności T. M., wielość przestępczych zdarzeń, w których brał udział oraz znaczną ilość osób związanych z działaniem tego świadka w grupie przestępczej. Okoliczności te niewątpliwie nie pozostawały bez wpływu na możliwość dokładnego ich umiejscawiania na osi czasowej, czy też na spersonifikowaniu poszczególnych osób, z którymi w ramach "swojej" działalności miał kontakt. Z tego też względu, Sąd nie uznał za dyskwalifikujące zeznań okoliczność, że nie zawsze świadek pamiętał, kiedy jakieś zdarzenie miało miejsce, opisując

przy tym przybliżony okres, prawdopodobne miejsce spotkania, ilości sprzedawanych i nabywanych narkotyków. (zeznała między innymi: „Nie pomyłę się, przy żadnej osobie, której sprzedawałem duże ilości, a która brała na własny użytek. Mogę się pomylić, czy to będzie 20 kg, czy 21 kg. Tak jak zeznawałem, sprzedawałem narkotyki przez 15 lat parę razy dziennie. Jeżeli podam godziny daty, to skłamię, bo nikt nie jest w stanie go zapamiętać”). Również odnośnie osób, z którymi współpracował nie zawsze znał ich pełne personalia, jednak niczego nie ubarwiał, i w konsekwencji, udało się w toku śledztwa ustalić ich dane. Weryfikacja tych twierdzeń świadka dokonywana była między innymi poprzez analizę zapisów z kontroli operacyjnej o kryptonimach (...) i (...).

Podkreślić należy, że zeznania te były bardzo rzeczowe, opisywały szereg detali, które znajdowały odzwierciedlenie częściowo także w wyjaśnieniach oskarżonych. Nadto świadek podczas przesłuchania, odnosił się do wyników kontroli operacyjnej w postaci połączeń telefonicznych czy wiadomości SMS. Również w czasie

przeprowadzanych konfrontacji, świadek składał stanowcze zeznania, kwestionując relację konfrontowanych z nim osób, a w sytuacji gdy nie był do końca przekonany, powoływał się na niepamięć. Zeznania te były jednak spójne i konsekwentne. Zeznania zostały także podtrzymane przed Sądem.

Przy dokonywaniu ustaleń faktycznych, dotyczących przypisanych oskarżonemu przestępstw Sąd W przypadku tego świadka nie można nie dostrzec, że konsekwentnie wskazywał on na wolę złożenia wyjaśnień, dotyczących szczegółów działania zorganizowanej grupy przestępczej, w tym złożenia wyjaśnień, dotyczących nowych, nieujawnionych dotąd przestępstw, w których obciążał także siebie samego.

Jak wskazano już wyżej, ocena wiarygodności takiego pomówienia wymaga szczególnej ostrożności. Dla uzyskania cechy pełnowartościowego dowodu konieczne jest zatem, aby takie wyjaśnienia były jasne i konsekwentne, a także znajdowały potwierdzenie w innych dowodach bezpośrednich lub pośrednich. Tak było, zdaniem Sądu, w przypadku wyjaśnień T.

M. i nie zmienia tego faktu jednostronna i wybiórcza ocena jego zeznań dokonana przez obrońcę oskarżonego. Sąd podkreśla przy tym, że w przypadku tzw. dowodu z pomówienia, nie jest konieczne, aby relacja oskarżonego była potwierdzona innymi dowodami co do każdego opisywanego przez niego przestępstwa. Wystarczy, aby co najmniej część opisywanych przez niego przestępstw została potwierdzona innymi dowodami, co będzie stanowiło podstawę do pozytywnego zweryfikowania pozostałej części wyjaśnień. Tak również stało się w przypadku zeznań i odczytanych wyjaśnień T. M..

Ponadto posiadane przez świadka wiadomości o zdarzeniach nie ulegały zasadniczej zmianie wraz z kolejnymi przesłuchaniami, a jedynie podane wcześniej wiadomości były uzupełniane lub precyzowane. Nie jest bez znaczenia także okoliczność, że T. M. nie czynił żadnych prób oczyszczenia się postawionych mu z zarzutów, konsekwentnie opisując swój istotny udział w procederze, nie kwestionując w ogóle faktu, że to on faktycznie kierował grupą przestępczą. Świadek T.

M. szczegółowo opisał okoliczności nawiązania kontaktu z oskarżonymi, jak również przebieg wydarzeń związanych z przypisanymi oskarżonym przestępstwami. Brak było również podstaw do uznania, że treść relacji T. M. była wynikiem negatywnego nastawienia do oskarżonych. Sąd obserwując zachowanie świadka i jego wypowiedzi podczas rozprawy nie dopatrywał się negatywnego nastawienia do oskarżonych.

Całościowa analiza zebranych dowodów, dokonana w oparciu o zasady racjonalnego rozumowania i doświadczenia życiowego potwierdza okoliczności podawane przez tego świadka. Sąd podkreśla właśnie, że zeznania i wyjaśnienia tego świadka winny być postrzegane jako całość, nie zaś przez pryzmat pojedynczych wypowiedzi. Tak oceniane zeznania stworzyły zatem pełen obraz zdarzeń, których okoliczności zostały także ocenione kompleksowo i pozwoliły na przypisanie oskarżonym sprawstwa i winy w zakresie przypisanych im przestępstw.

Pomocny dla oceny części wyjaśnień świadka może też być dowód w postaci analizy zapisów rozmów z telefonów

T. M. i oskarżonych. Treść zapisanych rozmów telefonicznych jak i wiadomości SMS uzyskanych w wyniku kontroli operacyjnej o kryptonimie (...) i (...) potwierdza, że T. M. kontaktował się telefonicznie z oskarżonymi, a analiza treści tych rozmów i wiadomości potwierdza relację świadka o charakterze tych kontaktów.

Dodatkowo należy podkreślić, że wyjaśnienia świadka T. M. były już przedmiotem analizy i oceny w toku innego postępowania między innymi w rozpoznawanych przez Sąd Okręgowy we W. w sprawach o sygn. III K 249/19, w którym Sąd uznał je także za pełnowartościowy dowód. Dokonana w toku postępowania o sygn. akt III K 249/19 ocena wyjaśnień tego świadka była również przedmiotem analizy przez Sąd Apelacyjny we W., który w wyroku z dnia 30 listopada 2022r. w sprawie II AKa 139/21 zasadniczo nie zmieniając istoty przypisanych oskarżonym przestępstw niejako potwierdził wiarygodność relacji tego świadka. To właśnie przede wszystkim w oparciu o relacje T. M. w tamtych postępowaniach doszło do prawomocnego skazania części członków zorganizowanej grupy

		przestępczej, w tym L., T. J., P. T..	
1-6	zeznania świadka D. O.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania tego świadka, albowiem były spójne, konsekwentne i korelowały z zeznaniami innych osób, a w tym przede wszystkim zeznaniami T. M. a nadto znalazły swoje oparcie w zasadach logiki i doświadczenia życiowego. Sąd nie znalazł żadnych racjonalnych powodów, dla których D. O. miałby bezpodstawnie pomawiać oskarżonych. Co charakterystyczne to właśnie w oparciu o jego zeznania Sąd uniewinni P. M. (1) od jednego z zarzucanych mu czynów. Odnośnie działalności oskarżonych nie przedstawiał żadnych okoliczności, wskazujących wprost na dostarczanie im bezpośrednio jakichkolwiek narkotyków, ale przedstawiał informacje, znajdujące potwierdzenie w relacjach P. M. (1). Przedstawił dość charakterystyczne zdarzenie z dostawą aminy przez R. Z. (1), które z wagi na swoją specyfikę właśnie zapamiętał. Świadek opisał w szczegółowy sposób dość charakterystyczne okoliczności dostarczenia T. M. dwóch butelek aminy, które od	

		oskarżonego miał przywieźć F. W. (doszło o rozlania części płynu). To uzasadnienie wydaje się bardzo racjonalne. Należy podkreślić, że z zebranych dowodów wynika, że D. O. bardzo blisko współpracował z T. M. i był zorientowany w charakterze jego działalności, w tym osobach, z którymi współpracował. Potwierdza to analiza zebranych dowodów, w tym zeznań i wyjaśnień O., dotyczących działalności grupy przestępczej. Należy w tym miejscu podkreślić, że składając swoje wyjaśnienia i zeznania D. O. obciążał nimi nie tylko oskarżonych, T. M. i jego znajomych, ale także samego siebie. W ocenie Sądu potwierdza to obiektywizm jego relacji. Wiarygodność zeznań świadka potwierdzają wreszcie dowody z materiałów uzyskanych w wyniku kontroli operacyjnej o kryptonimie (...) i (...).	
1-6	zeznania świadka B. K. (1)	W ocenie Sądu zeznania świadka zasługują na wiarę w zakresie odczytanych na rozprawie wyjaśnień świadka złożonych w toku postępowania przygotowawczego związanego ze sprawą samego R. Z. (1). W tej części jego relacja jest	

		konsekwentna i zbieżna z zeznaniami T. M., którym Sąd dał wiarę. Świadek wskazywał na okoliczności, które sam mógł zaobserwować i na fakty, których był bezpośrednim świadkiem. Nie próbował przy tym uzupełniać swoich twierdzeń okolicznościami, o których nawet nie słyszał. Zeznał wszak wprost: „Od innych osób nie słyszałem, żeby (...) zajmował się sprzedażą narkotyków”, podobnie zanegował znajomość z P. M. (1). B. K. (1) konsekwentnie, także w czasie konfrontacji z oskarżonym wskazywał, że R. Z. (1) współdziałał z T. M., a nadto, że on sam nabył od R. Z. (1) mefedron. W ten sposób obciążał także samego siebie, co obiektywizuje jego relację. Sąd nie znalazł racjonalnych powodów, dla których B. K. (1) miałby bezpodstawnie pomawiać oskarżonego o sprzedaż mefedronu.	
1-4	zeznania świadka S. M.	W ocenie Sądu zeznania świadka stanowią wiarygodny dowód okoliczności dotyczących sprzedaży przez oskarżonego tabletek (...). S. M. konsekwentnie wskazywał na okoliczności tych transakcji, podając ich miejsce, przybliżony	

		czas i ilość nabytych łącznie tabletek. Jego zeznania korelują także z dowodami z zeznań T. M. i D. O.. Na sali rozpraw już na wstępie swoich zeznań wskazał na oskarżonego. Jego relacja jest też logiczna i poparta zasadami doświadczenia życiowego. Potwierdzeniem tego jest stwierdzenie „Tak naprawdę ludzie, którzy pracują jako, ochroniarze, barmani, tancerki, kelnerki w centrum znajdują się wszyscy i musiałem któraś z tym osób utrafić i poznać z oskarżonego”. Podobnie, jak w przypadku T. M. wpływ czasu od opisywanych wydarzeń niewątpliwie nie pozostawał bez wpływu na możliwość dokładnego ich umiejscawiania w czasie, czy też na dokładnym określeniu ilości nabywanych narkotyków. W związku z tym przy braku możliwości jednoznacznego określenia tych wartości konieczne jest dokonanie pewnych szacunków i świadek takich szacunków dokonywał.	
	materiały kontroli operacyjnej (...) (...) nagranie na płycie (...) 76/18 z kontroli operacyjnej (...)	Analizy (w tym oględziny) przeprowadzone w oparciu o zgromadzone nagrania i treść wiadomości są zgodne z przepisami i utrwalone w taki sam sposób dane. Korelują z treścią zapisów nagrań utrwalonych na nośnikach	

cyfrowych w postaci płyt DVD dołączonych do akt. Analizy dokonane przy uwzględnieniu innych danych zgromadzonych w trakcie podejmowanych czynności, w tym ustalonych numerów telefonów i ich abonentów, okoliczności wynikających z osobowych źródeł dowodowych.

Zapisy zawierają utrwalone w trakcie zarządzonych w trakcie postępowania kontroli operacyjnych rozmów i wiadomości osób, objętych kontrolą i z nimi się kontaktujących. Kontrole te zostały przeprowadzane w sposób zgodny z przepisami art. 19 ust. 1 pkt. 2 i 5, ust. 2, 6 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji. W aktach sprawy znajdują się dokumenty sporządzane w związku z tymi czynnościami, w tym decyzje Komendanta Głównego Policji o zniesieniu klauzuli tajności z materiałów niejawnych wytworzonych w trakcie przeprowadzonych kontroli operacyjnych, które zostały w ten sposób zostały dołączone do jawnych akt postępowania i z którymi mogli zapoznać się swobodny sposób oskarżeni i ich obrońcy.

Należy przy tym zwrócić uwagę, że zasadnicze części tak utrwalonych materiałów były odtwarzane

		oskarżonym i świadkom w trakcie ich przesłuchania w toku śledztwa. W swoich wyjaśnieniach ustosunkowywali się oni do odtwarzanych im zapisów nagrań.	
	zeznania świadków: P. P. Ł. S. A. N. M. Ż. M. P. R. M. M. K.	Zeznania świadków stanowią potwierdzenie działalności zorganizowanej grupy przestępczej, a w szczególności roli, jaką w niej pełnił T. M.. Ich relacje są zasadniczo spójne i potwierdzają ich udział w obrocie narkotykami, ich wytwarzaniu oraz zakresie i rozmiarze tej działalności.	
	odpisy wyroków odpis wyroku Sądu Okręgowego we W. Sądu Apelacyjnego we W. Sądu Okręgowego w K.	Wskazane orzeczenia wydane przeciwko części pozostałych członków zorganizowanej grupy przestępczej stanowią zbiór dokumentów sporządzonych i zebranych w sposób ustalony przepisami prawa. To właśnie na tle tych orzeczeń, wydanych w oparciu o część tych samych dowodów Sąd dokonał oceny wiarygodności relacji części świadków, w tym przede wszystkim T. M. i D. O.. Wyroki te były Sądowi pomocne także przy analizie okoliczności branych pod uwagę przy wymiarze orzeczonej oskarżonemu karze (swoiście zastosowana „zasada sprawiedliwości	

		wewnętrznej rozstrzygnięcia).	
	protokół eksperymentu procesowego protokoły przeszukania	Dowody te stanowią formalne potwierdzenie wszystkich czynności procesowych podjętych w sprawie. Zostały one przeprowadzone przez uprawnione podmioty stosownie do obowiązujących w tym zakresie przepisów. Dowody te nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.	
	dane o karalności	Ustalając wcześniejszą karalność oskarżonych, Sąd oparł się na odpowiedzi z Krajowego Rejestru Karnego, której przypisuje walor wiarygodności. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby zakwestionować wiarygodność przedstawionych danych, które nie budzą najmniejszych zastrzeżeń, co do ich autentyczności i wiarygodności.	
	Opinia sądowo – psychiatryczna Informacje zebrane przez specjalistę ds. uzależnień	Opinie odpowiadają wymogom prawa, jako jasne, pełne i nie zawierające sprzeczności. Zostały sporządzone przez biegłych, posiadających specjalistyczną wiedzę. Powyższe spowodowało, że stanowią pełnowartościowy materiał dowodowy.	

2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1-4	Wyjaśnienia R. Z. (1)	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, uznając, że stanowią one jedynie przyjęta przez niego dość niekonsekwentną linię obrony, która nie znalazła potwierdzenia w zebranych dowodach oraz zasadach racjonalnego rozumowania i doświadczenia życiowego. Stoją one w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym i uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym, w tym przede wszystkim i konsekwentnym zeznaniom świadka T. M., materiałami utrwalonymi w trakcie kontroli operacyjnych o kryptonimie (...) i (...). W pierwszych wyjaśnieniach z dnia 3 sierpnia 2020 nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i zaprzeczył, aby znał D. O. i P. P.. Przyznał jedynie, że znał B. K. (1), bo był dostawcą jedzenia w klubie go - go, w którym	

oskarżony pracował jako ochroniarz, a tam pracował także dziewczyna K.. Następnie odmówił składania dalszych wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. W kolejnych przesłuchaniach również odmawiał odpowiedzi na kolejne stawiane mu pytania.

Dopiero przed Sądem złożył obszernie wyjaśnienia, w czasie których składania korzystał z notatek, na co Sąd zwrócił uwagę. Było to dość osobliwe zachowanie, zważywszy, że oskarżony zaprzeczał wszystkim okolicznościom dotyczącym obrotu narkotykami podawanym przez T. M., B. K. (1) i S. M., a w samej treści wyjaśnień oskarżonego nie pojawiło się zbyt wiele konkretnych informacji odnośnie miejsc, dat, czy zdarzeń związanych z tymi świadkami.

W swoich wyjaśnieniach podawał przede wszystkim okoliczności znajomości z T. M., które miały być powodem ich częstych kontaktów telefonicznych oraz pomawiania oskarżonego przez M. o udział w obrocie środkami odurzającymi substancjami psychotropowymi.

Wyjaśnienia te są jednak nielogiczne i niespójne. Szczególnie w dość lakoniczny i mało logiczny sposób

uzasadniał okoliczności udzielenia mu przez M. pożyczki. Mieli bowiem razem wpaść na pomysł, aby wykorzystać samochody typu bus należące do M., w firmach znajomych oskarżonego Z.. Z tego planu nic jednak nie wyszło i wówczas M. miał zaproponować oskarżonemu wysokooprocentowaną pożyczkę. Mimo tak charakterystycznego zdarzenia, które zgodnie z wyjaśnieniami oskarżanego miało być powodem pomawiania go przez T. M., nie potrafił wyjaśnić szczegółów tej transakcji, powołując się na niepamięć. Podkreślał, że M. cały czas ponaglał go o spłatę pożyczki. Z powodu rzekomego pomówienia oskarżonego przez M. o tzw. „wystawienie” go znajomym pobitego ochroniarza, przez kilka miesięcy nie utrzymywali z M. kontaktu. Po tym czasie T. M. nawiązał z oskarżonym ponowny kontakt, co było zdaniem oskarżonego spowodowane chęcią ściągnięcia procentu od pożyczki, mimo, że dawno ją spłacił. Okoliczności tych nie potwierdzają jednak treści ich rozmów i wiadomości utrwalonych w trakcie kontroli operacyjnych. Niektóre z wiadomości wskazują wręcz na dobre relacje obu mężczyzn (wymiana wiadomości we wrześniu

2017, w których R. Z. (1) żartuje z T. M. na temat picia przez niego alkoholu i zażywania narkotyków jak również dużej ilości straconych pieniędzy z tego powodu). Nie pojawia się w nich jednak temat zwrotu pożyczki.

Pytany o powody częstych kontaktów telefonicznych z T. M., oskarżony wskazał jedynie, że kontaktował się telefonicznie z M., bo mieli do siebie telefony.

R. Z. (1) stwierdził w dość charakterystyczny sposób, że nie wie, czy T. M. zajmował się handlem narkotykami. Na powszechną wiedzę w tym zakresie wskazywali jednak wszyscy świadkowie. Nawet P. M. (1), którego kontakty z M. nie był tak częste jak Z. wyjaśnił, że było powszechnie wiadome, że M. handlował narkotykami.

Nie można nie dostrzec przy tym faktu, który stanowi także logiczne uzasadnienie dla potwierdzenia zeznań T. M., B. K. (2), czy S. M., że R. Z. (1) znał się właśnie z osobami, które były zaangażowane w proceder obrotu narkotykami, w tym we współpracy z T. M. (D. L., Ł. G., T. J., M. J., A. R.). W ocenie Sądu mało prawdopodobne jest przypadkowe zestawienie akurat tych osób.

Na pierwszy plan w zakresie oceny wyjaśnień R. Z. (1) wysuwają się oczywiście zeznania świadka T. M.. Już we wcześniejszej części uzasadnienia Sąd wskazał powody dla których uznał wiarygodność relacji T. M., a w tym miejscu wystarczy podkreślić, że w trakcie konfrontacji z oskarżonym T. M. potwierdził swoje wyjaśnienia dotyczące oskarżonego, a R. Z. (1) nie odniósł się do tych twierdzeń M.. Okoliczności podawane przez M. potwierdzają oględziny i analiza połączeń telefonicznych przeprowadzonych przez T. M. z R. Z. (2), w tym odsłuch ich treści, Wynika z nich, jak podawał T. M., że obaj często kontaktowali się ze sobą telefonicznie i poprzez przekazywanie wiadomości SMS, a treść tych rozmów i wiadomości potwierdza relacje M., dotyczące charakteru tych kontaktów.

Dla potwierdzenia twierdzeń T. M. i jednocześnie zanegowania wyjaśnień R. Z. (1) wystarczy przywołać kilka takich kontaktów:

Wiadomość tekstowa z dnia 15-09-2017 roku wysłana z numeru telefonu T. M. na numer telefonu użytkowanego przez R. Z. (1) o treści „a masz te 2kpacie?” Doczekała się odpowiedzi z telefonu

oskarżonego o treści „W środę będę miał bo Gościu mi się spłaca bo teraz leciałeś i miałem zarobić... a dzisiaj ważny temat to co pisałem duże baniaki chcą” oraz kolejnej o treści „Ok ale będę wiedział co im powiedzieć mniej więcej bo czekają na info żeby mi do kogoś innego nie poszli”.

W swoich wyjaśnieniach z dnia 28 maja 2019r. T. M. w logiczny i spójny sposób wskazuje na okoliczności tego kontaktu, w którym umawiają się na spotkanie przy obwodnicy W. (wcześniejsze wiadomości), na które R. Z. (1) miał przywieść T. M. pieniądze w kwocie 2 tysięcy złotych za narkotyki, które wziął w tak zwany kredyt. W odpowiedzi Z. informuje M., że nie ma pieniędzy ponieważ jego odbiorca dopiero mu ma oddać pieniądze za narkotyki w środę, a w dniu dzisiejszym chciałby porozmawiać o nowych odbiorcach narkotyków którzy chcą kupić dużą ilość. Istotnie z treści tych wiadomości wynika, że R. Z. (1) ma dostarczyć coś innym osobom i czeka na otrzymanie tego od T. M., obawiając się, że te osoby spróbują to otrzymać od kogoś innego”. Sam R. Z. (1) nie wskazuje w swoich wyjaśnieniach na jakiegokolwiek inne kontakty i dostawy od T. M., które uzasadniałyby taką treść wymienianych

		przez nich wiadomości. Trudno też w jakikolwiek sposób zinterpretować je jako dyskusję o spłacie pożyczki. Twierdzeniom oskarżonego przeczą także zeznania i wyjaśnienia świadka D. O., które jednocześnie potwierdzają relację T. M.. Świadek ten w szczególności potwierdza okoliczności zbywania przez R. Z. (1) T. M. aminy, przywołując w tym zakresie szczegółowo jedną dostawę tej substancji (miała się wówczas wylać w czasie transportu). Wyjaśnienia R. Z. (1) stoją w sprzeczności także z relacją B. K. (1), który konsekwentnie, także w czasie konfrontacji z oskarżonym wskazywał, że R. Z. (1) współdziałał z T. M., a nadto, że on sam nabył od R. Z. (1) mefedron. Kolejnym świadkiem, którego zeznania i wyjaśnienia przeczą twierdzeniom oskarżonego Z. jest S. M..	
5-6	Wyjaśnienia P. M. (1)	W ocenie Sądu niewiarygodne są wyjaśnienia P. M. (1), w których zaprzecza ona udziałowi w obrocie narkotykami i podaje odmienne od T. M. okoliczności nabywania od M. mefedronu. Relacje oskarżonego są sprzeczne z zebranymi dowodami,	

w tym wiarygodnymi wyjaśnieniami zeznaniami T. M., materiałami utrwalonymi w trakcie kontroli operacyjnej (...), czy wreszcie nie mają swoje oparcia w zasadach logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Ponadto wyjaśnienia oskarżonego są niespójne i zmienne. Owe zmiany następowały wraz ze wzrostem ilości dowodów, które wskazywały na kontakty oskarżonego z M. i w ocenie Sądu stanowiły właśnie nieudolną próbę ich uzasadnienia. Wszak w swoich pierwszych wyjaśnieniach zaprzeczał jakimkolwiek transakcjom narkotykowym z M..

Wyjaśniając 6 listopada 2019r. P. M. (1) zaprzeczył bowiem, aby dokonywał jakiś nielegalnych transakcji z mężczyzną o pseudonimie M.. Poznał go na jakiejś dyskotecie, a potem pomógł mu w sprzedaży samochodu. W 2015r. doszło między nimi do konfliktu w sprawie dziewczyny M. (M. B. (1)) i M. miał mu wówczas grozić. Potem nie dochodziło już między nimi do kontaktów. Zaprzeczył, aby zażywał narkotyki, czy nimi obracał. Według niego wyjaśnienia M. były zemstą za sprawę z dziewczyną lub samochodem.

Już w kolejnych wyjaśnieniach z maja

2020r. sam zaprzeczył wskazanej wyżej relacji. Przyznał wówczas, że wiedział o tym, że M. handlował narkotykami, co było powszechnie wiadome. Wtedy też wyjaśnił, że w 2015r. zaczął kupować od M. M., od którego był uzależniony. Kupował niewielkie ilości w cenie 30-35 zł za 1 gram. Z czasem nabywał coraz więcej, nawet 100 gram jednorazowo. Od połowy 2015r. do końca 2016r. zażywał prawie codziennie od 2-4 gramów mefedronu.

W kolejnych wyjaśnieniach z sierpnia 2020r. znowu odmiennie wskazał, że do konfliktu o dziewczynę doszło w 2017r. W tych wyjaśnieniach wskazał też, że w okresie od połowy 2015r. do końca 2016r. zażywał prawie codziennie około 2-4 gram mefedronu, średnio 3 gram, a od końca pierwszego kwartału 2017r. zażywał już sporadycznie, kilka razy w miesiącu. W czasie wywiadu przeprowadzanego przez biegłych psychiatrów podał, że od początku 2017r. zaprzestał przyjmowania mefedronu.

Tym twierdzeniem poza zeznaniami T. M. przeczą jednak dowody w postaci materiałów z kontroli operacyjnej (...). Skoro tak rzadko zażywał w

2017r. mefedron, czy wręcz zaprzestał jego przyjmowania, to z jakiego powodu niemal do końca 2017r. tak intensywnie kontaktował się z i spotykał T. M.. Co więcej w swoich pierwszych wyjaśnieniach wskazał, że kontakty te ustały w 2015r. w związku z konfliktem o dziewczynę w 2015r.

W swoich wyjaśnieniach potwierdzał znajomość z D. L. i T. J., zaprzeczając jednocześnie, aby łączyły go z nimi kontakty towarzyskie, czy biznesowe. Ponownie należy wskazać, że obaj mężczyźni zostali prawomocnie skazani za udział w grupie przestępczej zajmującej się obrotem narkotykami i uczestniczenie w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających. Na marginesie można też wskazać, na przedłożony przez oskarżonego wycinek prasowy, w którym T. J. przedstawiany był jako przedsiębiorca bezpodstawnie pomówiony o handel i wytwarzanie narkotyków.

Jako uzasadnienie dla swoich kontaktów telefonicznych z T. M. oskarżony przedstawił rzekome rozliczenia pożyczki udzielonej przez niego niejakiemu B. S.. Te wyjaśnienia oskarżonego

są jednak nielogiczne i mało przekonujące, a nadto w żaden sposób nieweryfikowalne z uwagi na śmierć rzekomego pożyczkobiorcy. Po pierwsze trudno racjonalnie uzasadnić pośrednictwo M. w przekazywaniu tych pieniędzy. Skoro M. dzwonił do oskarżonego, a ten potem przyjeżdżał do niego po pieniądze, to zważywszy na miejsce ich zamieszkania takie zachowanie wydaje się mało racjonalne. Równie dobrze oskarżony mógł wszak odebrać te pieniądze od S., który mieszkał w O., w której okolicy mieszkają rodzice oskarżonego. Po wtóre oskarżony po raz pierwszy przywołał tą okoliczność, znając już treść zarejestrowanych rozmów i wiadomości wymienianych z T. M.. W ocenie Sądu uprawdopodobnia to twierdzenie o dostosowaniu treści wyjaśnień oskarżanego do ujawnianych dowodów, zaprzeczających jego wcześniejszym twierdzeniom. Nigdy w nich nie wskazywał na przekazywani mu jakichś pieniędzy przez M., które według T. M. miały być należnością za dostarczaną mu przez oskarżonego kokainę. Zatem pośrednictwo M. przy zwrocie nieweryfikowalnej pożyczki mogło stanowić

uzasadnienie dla rozmów z M. o przekazaniu pieniędzy.

Swoje wcześniejsze wyjaśnienia, w których zaprzeczył zażywaniu narkotyków wyjaśnił sytuacją osobistą, w tym konfliktem z była partnerką, która mogła to wykorzystać do ograniczenia jego kontaktów z dzieckiem. Trudno uznać za racjonalne takie tłumaczenie złożonych po zatrzymaniu wyjaśnień, zważywszy, że już sam fakt zatrzymania mógł stanowić takie narzędzie. W ocenie Sądu oskarżony złożył takie wyjaśnienia, albowiem nie wiedział, jakimi dowodami dysponuje prokurator stawiający mu zarzuty. Dopiero z czasem, przekonując się o zebranych dowodach, zmieniał swoje wyjaśnienia, dostosowując je do wynikających z tych dowodów faktów i okoliczności.

Twierdzeniom oskarżonego przeczą przede wszystkim spójne, konsekwentne zeznania i wyjaśnienia T. M. a także zapisy kontroli operacyjnej o kryptonimie (...).

Po odtworzeniu zapisu dźwiękowego z kontroli operacyjnej oskarżony stwierdził, że nie wie, co ma powiedzieć i

nie kojarzy tej rozmowy. Stwierdził nawet, że nie poznaje swojego głosu. Na drugim nagraniu rozpoznał już jednak swój głos i wskazał, że jest prawdopodobne, że dzwonił do M. w sprawie mefedronu.

Dla potwierdzenia wagi materiałów utrwalonych w czasie kontroli operacyjnej wystarczy przywołać kilka takich kontaktów:

W rozmowie z dnia 26 października 2017r., której autentyczność potwierdził T. M., P. M. (1) pyta: „Dzwoniłeś tam czy cos się ruszyło?”, a T. M. odpowiada „Nie jeszcze stoi tak gdzieś z tydzień. P. M. (1) stwierdza wówczas: „Tak bo mi tamten ucho suszy, bo cokolwiek i w ogóle nic żeby cokolwiek?” T. M. na to odpowiada: „No nie, bo to co Ci dałem, bo tam oni jeszcze inne mają i dlatego to tak wiesz tyle trwa”.

Z treści rozmowy wynika, że P. M. (1) czeka na coś, co ma mu przekazać T. M., a ktoś inny niecierpliwi się i chce to otrzymać od P. M. (1). Zestawienie całej tej rozmowy z treścią wyjaśnień T. M. przeczy wyjaśnieniom oskarżonego, w tym co do czasu zakupu mefedronu, jak też wykorzystywaniu go na własne potrzeby („bo mi tamten ucho suszy”).

P. M. (1) na numer telefonu użytkowany przez

		T. M. wysłał wiadomość o treści: „Potrzebuje dosłownie sztukę brazera bo kolega chce zobaczyć. I jak” i „będzie Ok weźmie całą paczkę. Ogarnij mi to na dzisiaj”. T. M. wyjaśnił i w zestawieniu z treścią tych wiadomości Sąd uznał to tłumaczenie za logiczne, że P. M. (1) zamawia u niego próbkę mefedronu z zastrzeżeniem, że jeśli będzie dobrej jakości, to jego odbiorca weźmie kilogram. T. M. odpisał w kolejnej wiadomości M., że nie może i narkotyk przekaże mu ktoś inny. Data przesłania wiadomości i jej treść ponownie przeczą wyjaśnieniom P. M. (1), w tym o wykorzystywaniu mefedronu na własny użytek („kolega chce zobaczyć”, „weźmie całą paczkę”).	
	zeznania świadka D. L.	W ocenie Sądu zeznania świadka D. L. nie były przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych, Wynika to przede wszystkim z postawy świadka, który zapytany przez Sąd odpowiedział, że nie odpowie na pytanie, czy kontakty z oskarżonymi były związane narkotykami. Odmówił też udzielani informacji na temat znajomości z T. M. oraz tego, czy spotykali się z M. i oskarżonymi. Swojej postaw nie zmienił, mimo że przewodniczący	

		zwrócił mu uwagę, że został już prawomocnie skazany i nie przysługuje mu prawo do odmowy składania zeznań.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	punkt czwarty punkt dziewiąty	R. Z. (1) P. M. (1)
Związek o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. Zgodnie z treścią art. 258 § 1 k.k. opisane w nim przestępstwo popełnia sprawca, który bierze udział w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego. W orzecznictwie i doktrynie zgodnie wskazuje się na pewne cechy, charakteryzujące ten specyficzny związek przestępczy. Przede wszystkim podkreśla się, że tworzy ją grupa przynajmniej trzech osób. Ponadto cechować ją musi pewna struktura organizacyjna, która			

przejawia się w podziale ról i koordynowaniu działań członków grupy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25.03.1999 r., II AKa 45/99, OSA 2000/2, poz. 15, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 20.01.2016 r., II AKa 328/15, LEX nr 2008333). Pomimo wskazanego elementu organizacyjnego nie jest jednak konieczne, aby wszyscy członkowie grupy wspólnie uzgadniali sposób popełnienia wszystkich przestępstw i wszyscy wzajemnie się znali. Muszą jednak mieć świadomość działania właśnie w ramach takiej grupy. Ważne jest przy tym, aby owo zorganizowania występowało łącznie z porozumieniem sprawców, tworzących grupę. Grupa winna cechować się pewnym stopniem zorganizowania, przy czym nie musi on być szczególnie wysoki. Kolejna cecha wyróżniająca tę grupę, to moment jej zorganizowania. Winno to nastąpić przed dokonaniem planowanych przestępstw. Jest to cecha, która odróżnia taką formę współdziałania od zwykłego współsprawstwa, czyli działania wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, które może zaistnieć nawet w chwili dokonywania

przestępstwa, a nawet realizowania jego kolejnych znamion. I na koniec należy odwołać się do elementu trwałości, który cechować ma grupę, a oznacza popełnianie przestępstw w ciągły sposób, zapewniający stały dochód przez określony czas (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 14.06.2017 r., II AKa 52/17, LEX nr 2344211).

Inna zaproponowana w piśmiennictwie definicja zorganizowanej grupy przestępczej wskazuje, że „zorganizowana grupa przestępcza to ugrupowanie składające się z co najmniej 3 osób, posiadające trwałą strukturę pionową (z wyodrębnionym ośrodkiem decyzyjnym) albo poziomą (bez wyodrębnionego ośrodka decyzyjnego), wykazujące odrębności od zasad przyjętych w danym społeczeństwie i nie identyfikujące się z nimi, o więziach psychologicznych łączących poszczególne jednostki, świadomie zmierzające do realizacji zamierzonego celu jakim jest popełnienie czynu zabronionego” (M. Marciniak „Zorganizowana grupa i związek przestępczy w świetle orzecznictwa sądowego oraz poglądów doktryny – wybrane zagadnienia”, Wojskowy

Przegląd Prawniczy nr 4, 2017r.).

Zgodzić należy się ze stanowiskiem, że dla przypisania sprawcy odpowiedzialności za działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej nie jest konieczna szczegółowa znajomość nie tylko członków grupy, ale i podziału ról (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 czerwca 2020 r. II AKa 4/20, LEX nr 3146597). Dla bytu przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. nie jest konieczna jednak wiedza poszczególnych sprawców o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, potwierdzenia udziału w grupie, czy też wyboru kierownictwa. Wystarczające jest zatem, że sprawca ma świadomość istnienia grupy, akceptuje jej cele przestępcze i godzi się, by je realizowano. Co więcej, wystarczające jest, gdy sprawca przystępując do grupy nie jest pewien jej przestępczego charakteru, godząc się jednak z możliwością posiadania przez nią takich cech (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 19 czerwca 2019 roku, sygnatura akt II AKa 47/19, LEX nr 3021576). Podkreślić należy, że przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. może

być popełnione także z zamiarem ewentualnym.

Wskazać zatem należy, że strona podmiotowa tego formalnego przestępstwa obejmuje obie odmiany umyślności, zatem wystarczające jest, że sprawca ma świadomość istnienia grupy, akceptuje jej cele przestępcze i godzi się, by je realizowano.

Analiza tak przedstawionych znamion przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. w zestawieniu z ustalonym w oparciu o zebrane dowody stanem faktycznym prowadzi do wniosku, że oskarżony R. Z. (1) i P. M. (1) zrealizowali wszystkie znamiona tego przestępstwa.

Oskarżeni mieli świadomość działania grupy przestępczej. Z wyjaśnień P. M. (1) i zeznań świadków wynika w sposób jednoznaczny, że było powszechnie wiadome, że M. handlował narkotykami. Już same kontakty oskarżonych z T. M. (potwierdzone nagraniami i wiadomościami utrwalonymi w toku kontroli operacyjnych i zeznaniami świadków) wskazują na ich wiedzę o zakresie tej działalności, w tym o udziale w niej innych osób. Ilości i rodzaj zamawianych narkotyków potwierdzają logiczne wnioski, że

oskarżeni musieli sobie zdawać sprawę ze zorganizowanego i wieloosobowego charakteru działalności T. M.. W rozmowach z nimi wskazywał przecież na inne osoby, które miały im dostarczyć narkotyki zamiast niego, czy też na konieczność „zorganizowania” narkotyków u dostawców. Z zeznań D. O. wynika, że R. Z. (1) miał przekazywać aminę M. przez pośrednika, którym był F. W.. Także B. K. (1) wskazuje na swoje pośrednictwo w kontaktach oskarżonego z T. M.. Choć zeznania D. O. dotyczące przekazania kokainy P. M. (1) były podstawą uniewinnienia oskarżonego od tego zarzutu, to jednocześnie potwierdzały jego wiedzę na temat zorganizowanej struktury przestępczej działalności prowadzonej przez T. M.. Z drugiej strony działalność ta była możliwa między innymi dzięki współpracy takich osób, jak oskarżeni, którzy, jak wynika z zebranych dowodów, w tym materiałów z kontroli operacyjnych, nabywali tak znaczne ilości narkotyków w celu ich dalszej odsprzedaży innym osobom.

Oskarżeni mieli zatem świadomość działania grupy, jej zadań, godzili się na warunki jej funkcjonowania,

decydując się na współpracę z T. M. i częścią osób z nim już współpracujących. Wieloosobowy skład grupy, potwierdzony wyjaśnieniami innych jej członków, czy wydanymi wyrokami, był zatem objęty świadomością oskarżonych. Oskarżeni z całą pewnością mieli świadomość tego, że nabywają i sprzedają narkotyki w ramach takiej grupy, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z obrotem narkotykami. Okoliczności te potwierdzają także treści ich rozmów telefonicznych i wiadomości SMS, w których starali się nie wymieniać żadnych szczegółów, które mogły ujawnić tożsamość zarówno członków grupy jak i nabywców substancji niedozwolonych.

Oceny tej nie zmienia fakt, że nikt wprost nie użył określenia grupa i to w jakiegokolwiek formie. T. M. zeznał: „Ja wymieniłem osoby, z którymi współpracowałem i tak rozumiem grupę. Ja handlowałem narkotykami i sprzedawałem, nie nazywam tego grupą. Są klienci, którzy kupują na własny użytek i są osoby współpracujące, które kupują duże ilości na handel i na tym zarabiają, jeżeli nazywa

się to grupa, to jest to grupa. Wymienione przeze mnie osoby, kupowały na handel”. Przyznał przy tym, że wydawał polecenia niektórym osobom, tworzącym ową grupę.

Należy w tym miejscu podkreślić, że brak skonkretyzowanego wyodrębnionego przywództwa nie wyłącza kwalifikacji grupy przestępczej jako zorganizowanej, może ona bowiem funkcjonować także na zasadzie dobrowolnego udziału jej członków (wyrok Sądu, Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 20 października 2015 r., sygn. II AKa 250/15, publ. LEX nr 1950398). Sytuacja taka miała miejsce właśnie w przypadku grupy funkcjonującej z udziałem oskarżonych.

Nieuprawnionym uproszczeniem jest także redukcja pojęcia zorganizowanej grupy przestępczej, o której mowa w art. 258 § 1 k.k. do takiej formy organizowania przestępczości, która opiera się na zasadach właściwych dla formacji militarnych - sformalizowane przywództwo, hierarchiczne podporządkowanie, zarządzanie przez wydawane bezwzględnie wiążących podwładnego

poleceń, sformalizowane zasady wymuszania posłuszeństwa i karania niesubordynacji. W zależności od specyfiki prowadzonej działalności przestępczej, uwarunkowań zewnętrznych oraz właściwości osobistych członków grupy przestępczej, sposoby nadawania grupie osób popełniających przestępstwa cech zorganizowania mogą być różne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29 maja 2015 r., sygn. II AKa 68/15, publ. LEX nr 1809500).

Jednocześnie w przypadku oskarżonego P. M. (1) Sąd dokonał zmiany czasokresu popełniania tego przestępstwa, wskazując, że oskarżony dopuścił się go w okresie od maja 2015 roku do grudnia 2017 roku. Wynika to z poczynionych ustaleń, dla których istotnego znaczenia nabrały dowody w postaci materiałów z kontroli operacyjnej (...), z których wynika, że oskarżony kontaktował się intensywnie z T. M. jeszcze w grudniu 2017r.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	Punkt pierwszy Punkt piąty	R. Z. (1) P. M. (1)

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
W tych rozstrzygnięciach Sąd przyjął, że oskarżeni dopuścili się popełnienia przestępstw z 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 24 czerwca 2020 roku, zmieniający tym samym opis i kwalifikację zarzucanych im w tym zakresie czynów. Zgodnie z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, którego znamiona oskarżeni zdaniem Sądu zrealizowali, odpowiedzialności w nim przewidzianej podlega sprawca, który wbrew przepisom art. 33-35, art. 37, art. 40 i art. 40a, wprowadza do obrotu środki odurzające, substancje psychotropowe, słomę makową lub nowe substancje psychoaktywne albo uczestniczy w takim obrocie jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych, nowych substancji	

psychoaktywnych lub
słomy makowej.

Uczestnictwo w obrocie
nie zostało zdefiniowane
analogicznie do pojęcia
wprowadzania do obrotu
(art. 4 pkt 34
ustawy o przeciwdziałaniu
narkomanii). Wykładnia
językowa tego pojęcia
prowadzi do wniosku,
że „udział w obrocie
substancjami lub
środkami, o których
mowa w analizowanym
przepisie, bierze każda
osoba, która aktywnie lub
choćby biernie uczestniczy
w ich zbywaniu,
nabywaniu, wywozie,
przywozie, dostawie itd.,
a więc ma do odegrania
„nawet niewielką rolę
w procesie wprowadzania
do obrotu środków
odurzających lub
substancji
psychotropowych” (M.
Bojarski, W. Radecki,
Przewodnik po
pozakodeksowym prawie
karnym, Wydawnictwo
Uniwersytetu
Wrocławskiego, 1998). W
tym ujęciu uczestnictwem
sprawcy w obrocie,
określonym w art. 56
ust. 1 zdanie 2
u.p.n. będzie szeroko
rozumiane współdziałanie
w obrocie środkami i
substancjami, bez względu
na jego formę oraz każdy
inny (pośredni, poboczny,
usługowy) udział w
przedsięwzięciu
związanym z obrotem
środkami lub
substancjami

odurzającymi. (M. Małecki. Komentarz do wybranych przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, Przepęstwa narkotykowe i dopalacze. Komentarz, red. W. Górowski, D. Zając, W. Zontek, Kraków, art. 56).

„Uczestniczenie w obrocie” jest zachowaniem każdego, kto ma odegrać pewną rolę w procesie wprowadzenia do obrotu środków odurzających lub substancji psychotropowych. Może nawet przybrać formę bierną, która polega jedynie na odebraniu środka odurzającego lub substancji psychotropowej od osoby zajmującej się jego „wprowadzaniem do obrotu” z zamiarem dalszego przekazywania go kolejnym osobom - w tym konsumentom. W konsekwencji takiego rozumienia „uczestnictwa w obrocie” będzie nim także nabycie takich środków od osoby wprowadzającej je do tego obrotu, niezależnie od tego, kto będzie kolejnym ich nabywcą (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 30.11.2017 r., II AKa 299/17, LEX nr 2486462, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2015 r. V KK 341/15 LEX nr 1923856).

Różnica między znamieniem wprowadzenia do obrotu

a uczestnictwem w obrocie sprowadza się do tego, że wprowadzenie do obrotu, wychodząc poza etap produkcji lub uprawy, jest pierwszą czynnością związaną z przekazaniem innej osobie określonej porcji środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, a jej przyjęcie (odbiór) stanowi już uczestnictwo w obrocie.

Nie ma wreszcie znaczenia forma władztwa prawnego, jaką uzyskuje osoba przyjmująca środki, substancje lub słomę. Oznacza to, że uczestniczy w obrocie nie tylko ten, kto nabywa je po to, by je dalej przekazać, lecz także ten, kto – przy wyczerpaniu ustawowych znamion strony podmiotowej, a zatem przy zamiarze, by choćby inny ze współdziałających z nim przekazał środek, substancję lub słomę dalej np. udostępnia w tym celu lokal. Obszerność znaczeniowa czasownikowego znamienia „uczestniczenia w obrocie” środkami lub substancjami oznacza zatem, że każda forma pomocy sprawcom głównym w procedurze odbioru narkotyków czy odbioru pieniędzy za narkotyki także stanowi sprawstwo czynu zabronionego z art. 56 ust. 1 ustawy o

przeciwdziałaniu
narkomanii.

Z zebranych dowodów wynika, że obaj oskarżeni nabywali narkotyki po to, by je dalej przekazać innym osobom, a zatem brali udział w obrocie nimi. Potwierdzeniem tych ustaleń są zebrane dowody, a w szczególności zeznania i wyjaśnienia T. M. zestawiona z materiałami utrwalonymi w trakcie kontroli operacyjnych.

Potwierdzeniem tego jest przede wszystkim wymiana między nimi wiadomości tekstowych w dniu 15 września 2017 roku, z której jednoznacznie wynika, że R. Z. (1) ma odbiorców narkotyków dostarczanych mu przez M. („gościu mi się spłaca”, „duże baniaki chcą”, „żeby mi do kogoś innego nie poszli”). Podobnie jest w przypadku P. M. (1), który w rozmowie z T. M. w dniu 26 października 2017r. wskazuje na inną osobę, która czeka na dostawę od niego („Tak bo mi tamten ucho suszy, bo cokolwiek i w ogóle nic żeby cokolwiek?”). Także w wiadomości przesłanej do T. M. P. M. (1) wskazuje na odbiorcę, które chce nabyć znaczna ilość narkotyków („Potrzebuje dosłownie sztukę brazera bo kolega chce zobaczyć. I jak” i „będzie Ok weźmie całą paczkę. Ogarnij mi to na dzisiaj”).

Obaj oskarżeni są zatem ogniwnem pośrednim w zbywaniu narkotyków, które w znacznych ilościach nabywają od M. i następnie zbywają innym osobom, ale także zbywają je M., który sam sprzedaje je innym osobom, w tym dealerom.

Podkreślić przy tym należy, że dla bytu przestępstwa z art. 56 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii nie ma znaczenia ustalenie, czy i komu konkretnie sprawcy przekazali uzyskane narkotyki. Niezbędne jest natomiast wykazanie, że zostały one uzyskane w celu późniejszego ich przekazania kolejnej osobie niebędącej konsumentem. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 14 maja 2015 r., LEX nr 1771062). Tak było w przypadku oskarżonych, którzy nabywali narkotyki od T. M., w celu dalszego ich zbywania, podobnie jak w przypadku narkotyków zbywanych T. M. i B. K. (1).

Opisane wyżej zachowanie oskarżonych stanowi właśnie realizację znamienia udziału w obrocie substancjami psychotropowymi i środkami odurzającymi. Art. 4 pkt. 25 lit c) i pkt. 26 lit.c) ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii definiuje

bowiem substancję psychotropową i środek odurzający między innymi jako każdą substancję pochodzenia naturalnego lub syntetycznego, w formie czystej lub w formie preparatu, działające na ośrodkowy układ nerwowy, inne niż określone w lit. a i b, ale o podobnej do nich budowie chemicznej lub działaniu, stwarzające zgodnie z rekomendacją Zespołu do spraw oceny ryzyka zagrożeń dla zdrowia lub życia ludzi związanych z używaniem nowych substancji psychoaktywnych, o której mowa w art. 18b ust. 1 pkt 3, takie same zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zagrożenia społeczne, jak zagrożenia stwarzane przez te substancje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 44f pkt 1 ustawy.

Przepisy wydane na podstawie delegacji zawartej w art. 44f pkt. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii to rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018 r. w sprawie wykazu substancji psychotropowych, środków odurzających oraz nowych substancji psychoaktywnych. W tym miejscu należy zaznaczyć, że do czasu jego wydania obowiązywał wykaz tych substancji stanowiący załącznik do samej ustawy o przeciwdziałaniu

narkomanii. Zarówno w załączniku tym, jak i we wskazanym rozporządzeniu Ministra Zdrowia jako substancję psychotropową (Grupy I-P) wymienia (...) (inaczej extazy, 5-metoksy - 3,4 - metylenodioksyamfetamina).

Przepisy wskazanego rozporządzenia za substancję psychotropową uznają też mefedron (Grupy II-P), inaczej zwany też 4-metylometkatynonem lub 4 - (...). Za taką uznawano go także w załączniku do samej ustawy przed wydaniem rozporządzenia.

Do tej samej grupy (II-P) substancji psychotropowych zaliczana jest w rozporządzeniu amfetamina. Czysta wolna zasada amfetaminy jest bezbarwną i lotną cieczą o charakterystycznym silnym zapachu amin i gryzącym, palącym smaku. W takiej postaci stanowi także związek wyjściowy dla klasy jej pochodnych (podstawionych amfetamin), obejmującej liczne pochodne psychoaktywne, najczęściej w formie najczęściej spotykanej soli amfetaminy w postaci siarczanu. (Stephen M. Stahl: Podstawy psychofarmakologii. Gdańsk: Via Medica, 2008, ss. 7-14). Tą wolną zasadę rozpuszcza się

następnie rozpuszczalnikiem organicznym i tworzy siarczan amfetaminy jako najpopularniejszą formę dystrybuowanej amfetaminy w formie białego proszku. Zatem amina, którą dostarczał oskarżony była faktycznie wolną zasadą amfetamina, która miała właśnie postać cieczy i którą należało wysolić. Kofeina, która miała być dodawana do płynnej zasady amfetaminy była neutralnym wypełniaczem, zwiększającym objętość i wagę produkowanej w ten sposób substancji.

Zarówno w załączniku do ustawy, jak i we wskazanym rozporządzeniu Ministra Zdrowia jako środek odurzający GRUPY I-N wymieniona jest kokaina.

Zatem narkotyki, w których obrocie uczestniczyli oskarżeni stanowiły substancje psychotropowe i środki odurzające.

W rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 2005 r. za znaczną ilość należy uznać taką ilość środków odurzających lub psychotropowych, która jednorazowo mogłaby zaspokoić potrzeby, co najmniej kilkudziesięciu osób (wyrok Sądu Apelacyjnego w

Warszawie Z4.02.2013 r., IIAKa401/12, LEX nr 1286674). W przepisie kwalifikującym podstawową postać przestępstwa chodzi bowiem o ilości hurtowe, ponadprzeciętne w zwykłym obrocie środkami odurzającymi. Dodatkowo można wskazać, że zarówno w piśmiennictwie jak i orzecznictwie wykształciły się pewne kryteria uznawania znacznej ilości środków. Są to masa danej substancji, która w orzecznictwie przeliczana jest na ilość porcji narkotyków oraz ich jakość (twarde, miękkie), czyli faktycznie ich rodzaj (Górowski Wojciech – red., Małecki Mikołaj – red. Komentarz do wybranych przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w: Przystępstwa narkotykowe i dopalacze. Komentarz, KIPK.2019). Przy uwzględnieniu tego kryterium ilościowo-jakościowego istotne jest ustalenie wielkości dawki określonego rodzaju narkotyku, która jest w stanie wywołać efekt odurzenia u jednej osoby uzależnionej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2008 r., II KK 127/08; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2009 r., I KZP 10/09). W przypadku konopi innych niż włókniste przyjmuje się w orzecznictwie, że

porcją taką jest minimum od 1 do 0,5 grama. Pozwala ona na odurzenie 2 - 3 osób (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lipca 2010 r. II KK 37/2010 - LEX nr 619607, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2008 r. IV KK 127/08, OSNwSK 2008/1/2206).

Powyższe rozważania w zestawieniu z ustaleniami wynikającymi z zebranych dowodów, w tym zeznaniami T. M., B. K. (1), S. M. prowadzą do wniosku, że oskarżeni uczestniczyli w obrocie znacznymi ilościami:

- substancji psychotropowych w postaci 18 kg, 2,5 kg i 500 g mefedronu (R. Z. (1)), 10 l amfetaminy (R. Z. (1)), 1200 tabletek (...) (R. Z. (1)), 6 000 tabletek extazy (R. Z. (1)), 4 kg mefedronu (P. M. (1))
- środków odurzających w postaci kokainy 2 kg (R. Z. (1)), 30 g i 500 g kokainy (P. M. (1))

Ilość tych substancji stanowiła znaczną ilość, o której mowa w art. 56 ust. 3 przywoływanej ustawy. Z przywołanych już wyżej ogólnie dostępnych wiadomości w tym zakresie wynika, że jednorazowa dawka substancji psychotropowej w postaci mefedronu,

której zażycie prowadzi do wystąpienia oczekiwanych efektów narkotycznych (działanie euforyzujące, pobudzające ośrodkowy układ nerwowy), wynosi 150- 250 mg doustnie i 80-125 donosowo (dane: strona (...)). Zatem odpowiednio. Zatem z najmniejszej z przypisanych oskarżonym ilości 500 gramów można już uzyskać co najmniej około 2000 tzw. porcji konsumenckich (przy zażywaniu doustnym), co w oczywisty sposób stanowi znaczną ilość w rozumieniu art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przypisane im wielkości 2,5 kg, 4 kg, 18 kg stanowią odpowiednio wielokrotności tej ilości..

W przypadku substancji psychotropowych (...)/ extazy przyjmowanych najczęściej w postaci tabletek dawka potrzebna do wystąpienia oczekiwanych efektów narkotycznych wynosi od jednej do dwóch tabletek za każdym razem (dane: strona (...)). Zatem 1200 tabletek czy 6000 tabletek daje właśnie takie ilości porcji konsumenckich. Są to ponownie znaczne ilości w rozumieniu art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Amfetamina jako substancja psychotropowa dla wywołania efektu odurzenia u jednej osoby

przyjmowana jest w dawce zwykle w przedziale między 10 a 30 mg (Danysz A: Kompendium farmakologii i farmakoterapii. Volumed, Wrocław 1998; 417-418, Szajewski J, Feldman R, Glińska-Serwin M: Leksykon ostrych zatruc. PZWL, Warszawa 2000, strona Społecznej Inicjatywy Narkopolityki). Zatem 10 l aminy pozwala na wyprodukowanie kilku tysięcy porcji soli amfetaminy np. w postaci siarczanu.

Minimalna dawka kokainy w postaci soli potrzebna do wywołania efektu psychoaktywnego waha się między 20 a 30 mg, jednak spożywana jest zazwyczaj donosowo w ilości 20-150 mg. W konsekwencji z 30 g kokainy można uzyskać co najmniej 180 porcji konsumencyjnych, co także stanowi znaczna ilość w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Jednocześnie Sąd uznał, podobnie jak Sąd Apelacyjny we W. w wyroku wydanym w sprawie II AKa 139/21, że oskarżeni przypisanych im przestępstw dokonali w ramach czynu ciągłego, o którym mowa w art. 12 § 1 k.k.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że konstrukcja czynu

ciągłego jako instytucja prawa materialnego obliguje Sąd do analizy zachowania sprawcy właśnie przez pryzmat jej przesłanek, a w konsekwencji w razie ich spełnienia, do powołania art. 12 k.k. jako jednego z elementów wyznaczających podstawę kwalifikacji prawnej (zob. Giezek Jacek - red., Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz, WKP 2021, s 81; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 października 1972 r., Rw 1001/72, LEX nr 21523). Sąd był zatem zobligowany do dokonania takiej analizy przy wielości podobnych zachowań, które nijako już „na pierwszy rzut oka” uzasadniała podstawę do przyjęcia jednej z instytucji dotyczących wielości zachowań (art. 12 k.k., art. 91 § 1 k.k.).

Specyfika zdarzeń objętych zarzutem sprawia, że punktem wyjścia do rozważań na temat przyjętej kwalifikacji prawnej jest ocena zachowania oskarżonych z punktu widzenia czynu ciągłego oraz kumulatywnego zbiegu przepisów. Wynika to przede wszystkim z faktu, że na przestrzeni lat, w których miało dochodzić do przestępczych zachowań, trudno w kontekście zeznań świadków, w tym przede wszystkim T. M.,

wyodrębnić jednoznacznie poszczególne zachowania, a ponadto wszystkie zachowania oskarżonych składały się na pewną całość, której celem było uczestniczenie w obrocie znacznymi ilościami narkotyków w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. W niektórych przypadkach były to zachowania polegające na nabyciu substancji psychotropowych czy środków odurzających, czy też w innych momentach zachowania to sprowadzały się do zbycia takich narkotyków. Wspólnym mianownikiem tych zachowań było osiągnięcie korzyści majątkowej w ramach obrotu narkotykami. Należy w tym miejscu podkreślić, że przyjęcie czynu ciągłego poza okolicznościami wskazanymi w art. 12 k.k. nie jest uzależnione od wykazania dodatkowych przesłanek, takich jak: zwartość miejscowa podejmowanych zachowań, jednorodność lub tożsamość sposobu dokonania wszystkich zachowań, czy naruszanie przez poszczególne zachowania tego samego przepisu itp. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 października 2000, II AKa 155/00). Sama treść przepisu art. 12 k.k. nie zawiera bowiem warunku

jednorodzaowości
zachowań jako jednej z
przesłanek ciągłości.

Z uwagi na czas
popelnienia tych
przestępstwa Sąd
zobligowany był dostrzec
zmianę przepisu art. 12
k.k. dokonaną ustawą z
dnia z dnia 19 czerwca
2020 r. dopłatach do
oprocentowania kredytów
bankowych udzielanych
przedsiębiorcom
dotkniętym skutkami
(...)19 oraz o
uproszczonym
postępowaniu o
zatwierdzenie układu w
związku z wystąpieniem
(...)19. Na podstawie
tej noweli wprowadzenie
przepisu art. 57b
k.k. stanowiący podstawę
zaostżenia kary w
przypadku skazania za
przestępstwo będące
czynem ciągłym. W
konsekwencji tych zmian,
mając na uwadze czas
popelnienia przepisane
oskarżonemu
przestępstwa Sąd w
oparciu o regułę
wynikającą z art. 4
§ 1 k.k. przyjął stan
prawny obowiązujący w
tym czasie, czyli przed 24
czerwca 2020r.

Należy podkreślić, iż
konstrukcja przewidziana
w art. 12 k.k. jest sztuczną
konstrukcją prawną, a
jej wypełnienie określoną
treścią należy do Sądu,
który stwierdza istnienie
przesłanek określonych w
art. 12 k.k. (postanowienie

Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2020 r. IV KK 716/19, LEX nr 3221435). Alternatywnym rozwiązaniem dla oceny zachowania oskarżonego jest również sztuczna konstrukcja ciągu przestępstw opisana w art. 91 § 1 k.k. Jak zasygnalizowano już wyżej jej przyjęcie nastęcza jednak problemy z wydzieleniem poszczególnych, odrębnych zachowań, realizujących znamiona konkretnych przestępstw a ponadto przyjęcie ciągu przestępstw ewentualnie realnego zbiegu kilku przestępstw i wymierzenie zaostrzonej kary przewidzianej w art. 91 § 1 k.k., czy kilku jednostkowych kar, a następnie kary łącznej nie byłoby korzystniejsze dla oskarżonych niż objęcie tych zachowań czynem ciągłym. W związku z tym za przyjęciem działania oskarżonych w ramach czynu ciągłego przemawiają także względy praktyczne i pragmatyczne.

Z treści art. 12 k.k. wynika, że punktem wyjścia do takich rozważań jest ustalenie istnienia z góry powziętego zamiaru. Zachowania podjęte w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oznacza działanie w zamiarze obejmującym całość akcji przestępczej rozumianej w ten

sposób, że sprawca wyraża gotowość do wykorzystania powtarzającej się sposobności do popełnienia przestępstwa i tę sposobność wykorzystuje. Dla stwierdzenia istnienia tego zamiaru wystarczający, że obejmuje tym zamiarem, choćby tylko w ogólnych zarysach, wykonanie czynności składających się na czyn ciągły, zakładając przy tym podejmowanie ich sukcesywnie, w krótkich odstępach czasu, korzystając z każdej nadarzającej się ku temu okazji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 września 2017 r. II AKa 341/16, LEX nr 2425618). Podobne stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 kwietnia 2018 r. – „Warunkiem przyjęcia czynu ciągłego jest wykazanie, że sprawca w chwili podejmowania pierwszego zachowania musi mieć zamiar popełnienia wszystkich zindywidualizowanych, co najmniej w ogólnym zarysie, zachowań, składających się na czyn ciągły” (sygn. akt V KK 105/18, LEX 2495982). Może zatem obejmować swoim z góry powziętym zamiarem popełnianie kolejnych takich samych zachowań, nie zakładając jednocześnie daty końcowej, czy ich

ilości. Przekładając takie rozumienie zamiaru z góry powziętego na zachowanie oskarżonych Sąd doszedł do przekonania, że właśnie taki zamiar towarzyszył oskarżonym i był niejako motorem ich przestępczych zachowań.

W kwalifikacji prawnej przestępstw przypisanych oskarżonym należało także ująć przepis art. 65 § 1 k.k. Przemawia za tym popełnienie przestępstwa w ramach grupy przestępczej oraz uczynił sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu. Art. 65 § 1 k.k. stanowi regulację przewidującą zaostrenie odpowiedzialności karnej w stosunku do określonej kategorii sprawców. Metodą, którą posłużył się przy tym ustawodawca jest odesłanie do uregulowań zawartych w art. 64 § 2 k.k. dotyczącym tzw. multirecydywy.

Zachowanie oskarżonych, co wynika z zebranych dowodów, związane było z ich działalnością w zorganizowanej grupie przestępczej, o której mowa była w punkcie czwartym i dziewiątym części dyspozytywnej wyroku. Jednocześnie Sąd uznał, że zaistniała także druga okoliczność, o której mowa w art. 65 § 1 k.k. Kryteria obiektywne pozwalają bowiem przyjąć, iż oskarżeni uczestnicząc w obrocie znacznymi

ilościami substancji psychotropowych i środków odurzających uczynili sobie z tej działalności stałe źródło dochodu. Za takim stanowiskiem przemawiają takie okoliczności, jak długi okres przestępczej działalności, znaczna łączna ilość sprzedanych narkotyków, duża jednorazowa ilość zbywanego i nabywanego narkotyku, regularność oraz znaczna wartość pieniędzy otrzymywanych za narkotyki. W piśmiennictwie i orzecznictwie przyjmuje się właśnie, że decydujące dla oceny, czy mamy do czynienia ze źródłem, które przynosi dochód stały, jest to, przez jak długi czas dochód z tego źródła jest osiągany oraz z jaką częstotliwością. W pojęciu stałości dochodu mieści się zatem wymóg pewnej regularności i odpowiedniej trwałości (wyrok Sądu Apelacyjnego we W. z dnia 9 października 2012 r., II AKa 219/12). Wreszcie pojęcie stałego źródła dochodu w rozumieniu art. 65 § 1 k.k. wyznaczone jest także celem (zamysłem) działania sprawcy, który zakłada (przyjmuje), że proceder przestępny będzie dla niego właśnie źródłem tego rodzaju dochodu. W związku z tym, jeżeli, popełniając przestępstwo przyjmuje, że prowadzenie

procederu przestępnego będzie dla niego odpowiednio trwałym źródłem w miarę regularnych dochodów, to jest sprawcą, który z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu w rozumieniu art. 65 § 1 k.k. Wymienione cechy charakteryzowały właśnie zachowania obu oskarżonych.			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	Punkt dziewiąty	P. M. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
W ocenie Sądu w oparciu o zebrane dowody brak było podstaw do uznania, aby P. M. (1), nabywając 1 g kokainy w lipcu 2017r. zrealizował			

znamion a przestępstwa z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

T. M. zeznał w czasie konfrontacji z oskarżonym, że widział, jak M. przyjmował narkotyki i wysłał mu przez O. 1 gram kokainy do bloku do dziewczyny M. tzw. B.. D. O. zeznał także, iż na polecenie M. sprzedał oskarżonemu 1 gram kokainy na własny użytek. Dodał przy tym; „Jednym gramem ciężko jest handlować. Pan M. nabywając ten jeden gram definitywnie występował jako „zjadacz”.

W tych okolicznościach, mając także na uwadze inne transakcje dokonywane przez oskarżonego, trudno jednoznacznie stwierdzić, że kokaina została nabyta w celu jej odsprzedaży. Okoliczności jej nabycia, w tym zeznania D. O. uzasadniają twierdzenie, że P. M. (1) zamówił ją w celu zażycia. Z całą pewnością takie zachowanie nie stanowi przestępstwa z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Nie stanowi także przestępstwa z art. 62 ust. 1 tej ustawy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest już bowiem stanowisko, że skoro ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii nie penalizuje

ani wprost, ani poprzez przepisy zakazujące posiadania środków odurzających, samego zażywania narkotyków przez sprawcę, to nie jest możliwe uznanie, iż zażycie środka odurzającego stanowi przestępstwo.

Dysponowanie środkiem odurzającym lub substancją psychotropową w trakcie ich zażywania, nie wypełnia bowiem znamienia „posiadania” w rozumieniu art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. R. legis tego przepisu nie polega bowiem na ściganiu osób zażywających dawkę narkotyku, gdyż samo jego zażywanie nie jest przez obowiązujące w Polsce przepisy prawa penalizowane (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2009 r.). W przypadku użycia w całości środka odurzającego karanie takiej osoby za wcześniejsze jego posiadanie stanowiłoby zatem obejście zakazu karania zachowania, które z istoty swej nie jest typizowane jako czyn zabroniony. Takie karanie byłoby wyrazem złamania podstawowych reguł procesu karnego, w szczególności zasady nullum crimen sine lege (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2019 r. sygn. akt IV KK 577/18).

W konsekwencji poczynionych ustaleń oraz wskazanych wyżej okoliczności Sąd uniewinnił P. M. (1) od popełnienia tego czynu.			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. Z. P. M. (1)	Pierwszy Piąty	Pierwszy Piąty	Nie ma wątpliwości, że narkotyki stanowią zło we wszystkich aspektach. Zjawisko używania środków odurzających staje się problemem coraz poważniejszym, dotyczącym wciąż większych grup ludzi. Dlatego walka z tym zjawiskiem wymaga działań na wielu płaszczyznach. Ważna rola przypada prawu karnemu i Wymiarowi Sprawiedliwości. Każde działanie przyczyniające się do wzrostu skali zjawiska wymaga stosownej, surowej reakcji ze strony Państwa. Faktyczni i potencjalni dostawcy narkotyków muszą mieć świadomość nieopłacalności tego rodzaju procederu. W takich uwarunkowaniach

Sąd wymierzył także kary R. Z. (1) i P. M. (1).

Obciążająco na wymiar kary wpłynął wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów zagrożonych karą w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii opisanych w art. 56 ust. 3 stanowiących znaczące zagrożenie dla zdrowia społecznego. Jako istotną okoliczność rzutuącą na wymiar kary pozbawienia wolności Sąd uznał ilość środków odurzających i substancji psychotropowych będących przedmiotem przestępstwa. Rodzaj tych środków, przyjmując, że są to środki odurzające „tzw. twarde” o większej intensywności działania, posiada większą szkodliwość społeczną.

W przypadku przestępstwa narkotykowych stopień społecznej szkodliwości czynu wyznacza właśnie ilość środka odurzającego lub substancji psychotropowej będącej przedmiotem czynu. Ta w przypadku oskarżonych była więcej niż znaczna (hurtowa).

Niejako sugestią ze strony ustawodawcy w zakresie abstrakcyjnie ujmowanego stopnia społecznej szkodliwości czynu stanowi samo ustawowe zagrożenie karą. Właśnie określenie

rodzaju i ram kary w odniesieniu do konkretnego przestępstwa stanowi pierwszy etap wymierzania kary wobec konkretnego sprawcy. Na tym etapie procesu Sąd decyduje, czy orzec karę w granicach ustawowego zagrożenia, czy też nadzwyczajnie ją złagodzić lub obostrzyć, mając na uwadze okoliczności czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy, postawę oskarżonego i jego zachowanie po popełnieniu przestępstwa (wyrok Sądu Apelacyjnego we W. z dnia 15 maja 2019 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 124/19, LEX nr 2704587). To właśnie na tym etapie Sąd doszedł do przekonania, że w przypadku tego czynu oskarżonego zaistniały podstawy do nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Znaczenie dyrektyw określonych w art. 53 k.k. jest tym większe im cięższe skutki powoduje przestępstwo, im bardziej drastyczne lub zuchwałe jest działanie sprawcy oraz w im większym stopniu podłożem przestępstwa jest nieakceptowany społecznie styl życia.

Oskarżeni działali w ten sposób przez długi czas. Czynie to z chęci łatwego, nie wymagającego trudu zysku. Co charakterystyczne R. Z. (1) robił to w sposób cyniczny,

sam nie będąc osobą uzależnioną, wprowadzał do obrotu znaczne ilości narkotyków, umożliwiające odurzenie się ogromnej ilości osób. Trudno ocenić, ile zła z tego wynikało.

Taki sposób zachowania wymaga zatem surowej kary, to jest takiej, która wpłynie na oskarżonych zapobiegawczo i wychowawczo. Będzie też stanowić dla nich sprawiedliwą odpłatę za wyrządzone zło, a nadto zrealizuje pozytywny efekt w zakresie społecznego oddziaływania, zwłaszcza względem wszystkich, którzy z działalnością oskarżonych się zetknęli.

Na korzyść oskarżonego R. Z. (1) mogła przemawiać tylko zmiana jego zachowania po ujawnieniu przestępstw prowadzenie w miarę ustabilizowanego życia.

W przypadku P. M. (1) okolicznościami łagodzącymi był dotychczasowy sposób życia jako osoby niekaranej i uzależnienie oskarżonego.

Wymiar kary wobec oskarżonych różnicuje natomiast zakres ich działalności, w tym czas jej trwania ilość substancji psychotropowych i środków odurzających, którymi obracali.

Tymi samymi przesłankami i

			okolicznościami Sąd kierował się przy wymiarze grzywny, której orzeczenie obok kary pozbawienia wolności jest obligatoryjne w przypadku przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przy ustalaniu stawki dziennej Sąd wziął od uwagę sytuację majątkową oskarżonych. Stopień winy i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonych był znaczący. Świadczyły o tym okoliczności podmiotowe czynu takie, jak umyślność, zamiar bezpośredni, a także przedmiotowe czynu, w tym rodzaj naruszonego faktycznie dobra chronionego, stopień ich naruszenia.
R. Z. (1) P. M. (1)	Drugi Szósty	Pierwszy Szósty	Sąd orzekł także przepadek korzyści, jaką oskarżeni osiągnęli z popełnienia przestępstw. Przy określeniu wysokości kwot podlegających przypadkowi Sąd miał na uwadze, że podlegająca przypadkowi równowartość korzyści majątkowej, którą sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa, stypizowanego w przepisach ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w rozumieniu przepisu art. 45 § 1 k.k., to nie osiągnięty

			przez nich zysk, łączący się z pomniejszeniem przysporzenia majątku o koszty jego uzyskania, a ekwiwalent wyrażony pieniędzmi, odpowiadający kwocie, rzeczy lub prawu, uzyskanych ze zbycia, precyzyjnie określonego w przypisanym mu czynie, środka odurzającego lub psychotropowego (por. Przytoczona powyżej wykładnia przepisu art. 45 § 1 k.k. jest zgodna z tym co od lat konsekwentnie prezentowane jest w orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych (zob. wyrok SN z 24. 08. 2016 r., V KK 33/16, Lex nr 2107110, post. SN z 28. 08. 2010 r., I KZP 12/10, OSNKW 2010/9/78, post. SN z 30. 11. 2011 r., I KZP 16/11, OSNKW 2011/12/1070, post. SA w L. z 29. 06. 2005 r., II AKz 154/05, Lex nr 166732, wyrok SA (...) z 20.01. 2015 r., II AKa 423)14, Lex nr 1659166, wyrok SA w K. z 26. 04. 2007 r., II AKa 64/07, Lex nr 327605). W konsekwencji kwotę przypadku wyznaczała suma wartości substancji psychotropowych i środków odurzających nabywanych i zbywanych przez oskarżonych.
R. Z. (1) P. M. (1)	Trzeci Siódmy	Pierwszy Piąty	Kierując się treścią art. 70 ust. 4 u.p.n. Sąd w związku z czynami przypisanymi w punkcie III i VII części dyspozytywnej wyroku

			orzekł od oskarżonych nawiązkę na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii. Ustalając wysokość nawiązki Sąd miał w polu widzenia ogólne zasady wymiaru kary wymienione w art. 53-56 k.k. W ocenie Sądu za takim orzeczeniem przemawiają w przypadku oskarżonych szczególnie zakres charakter ich działalności, w tym ilość narkotyków i związane z tym skutki społeczne. Choć w niewielki sposób mogą w ten sposób zrekompensować konsekwencje swojego działania.
R. Z. (1) P. M. (1)	Czwarty Dziewiąty	Czwarty Dziewiąty	Sąd uznał, że wymierzone kary pozbawienia wolności stanowią właściwą reakcję karna na zachowanie oskarżonych. Wysokość wymierzonych kar pozbawienia wolności czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa. Wymierzone kary nie przekraczają stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa.
R. Z. (1) P. M. (1)	Dziesiąty Jedenasty	Pierwszy, czwarty, Piąty, dziewiąty	Należy podkreślić, że kara łączna jest pewnego rodzaju podsumowaniem

przestępczej działalności oskarżonych, która w ich przypadku cechowała się pewną spójnością i łączyła się przede wszystkim z celem ich działalności, związanym z istnieniem samej grupy. Przy jej wymierzaniu Sąd zobowiązany jest przy tym stosować zwykle dyrektywy karania, wyrażone przede wszystkim przez związek przedmiotowo - podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami (wyrok Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 6 grudnia 2018 r. II AKa 532/18, LEX nr 2690776).

Przy wymiarze kary łącznej Sąd uwzględnił przede wszystkim charakter związków przedmiotowo podmiotowych między przestępstwami, jak również ogólne dyrektywy wymiaru kary, poza okolicznościami, które legły u podstaw wymiaru kar składowych.

Wziął zatem pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze (art. 85a k.k.), zgodnie z którymi kara ma zapobiec dalszemu naruszeniu prawa przez sprawcę. Przepis art. 85a k.k. określa bowiem hierarchię tych dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 k.k. i wskazuje zatem spośród nie te,

którymi sąd powinien kierować się w pierwszej kolejności przy orzekaniu kary łącznej (J. Lachowski w: Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz, red. M. Królikowski, C. H. Beck 2017). Jak wynika zatem z brzmienia powołanego przepisu zasadnicze znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma prewencja indywidualna oraz prewencja ogólna (pozytywna). Ponadto wśród innych okoliczności uwzględnianych przy wymiarze kary łącznej uwzględnia się związek przedmiotowo-podmiotowy między przestępstwami popełnionymi przez sprawcę (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 3 listopada 2016 r., II AKa 148/16, LEX nr 2205972).

Wskazany cel zapobiegawczego oddziaływania kary oznacza dążenie poprzez wymiar kary do odstraszenia sprawcy od ponownego wejścia na drogę przestępstwa a w ostateczności uniemożliwienia mu jego popełnienia. Cele wychowawcze kary są oznaczają natomiast kształtowanie społecznie pożądanej postawy sprawcy, w tym przede wszystkim krytyczny stosunek do własnych czynów oraz do przestępstwa jako takiego. Indywidualizacja kary w

tym zakresie winna odnosić się m.in. do osobowości, sytuacji rodzinnej, uprzedniej karalności i opinii oskarżonego.

Analiza powyższych okoliczności przemawia zaś za tym, że karą słuszną i celową ze względu na prewencję indywidualną będzie kara 5 lat (R. Z. (1)) i 3 lat (P. M. (1)) pozbawienia wolności.

Tak wymierzona kara ukształtuje także w społeczeństwie przekonanie o nieuchronności sankcji i odebrana będzie jako sprawiedliwa i adekwatna reakcja na popełnione przez oskarżonego przestępstwa. Kara taka wzbudzi nadto w otoczeniu oskarżonych, którym jest właśnie świat zorganizowanej przestępczości przekonanie o nieopłacalności takiego sposobu funkcjonowania.

Orzeczona w ten sposób kara łączna stanowić będzie dla oskarżonych wystarczającą dolegliwość i jednocześnie nie będzie nosić znamion kary nazbyt surowej. Kara w takiej postaci spełni swoje cele w zakresie prewencyjnego i wychowawczego oddziaływania na sprawców. Ponadto stanowi karę sprawiedliwą w zestawieniu z karami wymierzonymi wobec

			pozostałych sprawców, działających w ramach tej samej grupy i dokonujących także przestępstw z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. Z. (1) P. M. (1)	Trzynasty Czternasty	Jedenasty Dwunasty	Zgodnie z zasadą obligatoryjnego zaliczenia na poczet orzeczonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tzn. zarówno okresu tymczasowego aresztowania, jak i zatrzymania, Sąd na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, okres rzeczywistego pozbawienia wolności.
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia			

takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Piętnasty	Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. obciążył oskarżonych kosztami sądowymi, uznając, że ich sytuacja majątkowa pozwala na ich uiszczenie, bowiem koszty te nie są znaczne. Wysokość kosztów wynika z zestawienia opłat i innych wydatków poniesionych w postępowaniu przygotowawczym i sądowym. Wskazać należy, że w sprawach z oskarżenia publicznego zasadą jest obciążanie skazanego kosztami sądowymi poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa. W konsekwencji, Sąd zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie: - R. Z. (1) 3493,05 zł, - P. M. (1) 3653,15 zł W tym miejscu Sąd wskazuje, że przy ustalaniu kosztów należnych od R. Z. (1) i P. M. (1) popełnił omyłkę rachunkową. Koszty te w przypadku R. Z. (1) winny bowiem wynieść <u>3891,55 zł</u>	

a wobec P. M. (1) 3251,66 zł.

Ponadto, Sąd obciążył oskarżonych opłatą sądową zgodnie przepisami ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych. Wysokość opłaty została uzależniona od wysokości orzeczonej kary pozbawienia wolności i grzywny. W myśl art. 2 ust 1 pkt 5 powołanej ustawy, opłata w razie skazania na karę pozbawienia wolności do 5 lat wynosi 400 zł i w takiej też wysokości została wymierzona oskarżonym. Zgodnie natomiast z art. 3 ust. 1 tej ustawy skazany w pierwszej instancji na karę grzywny orzeczoną obok kary pozbawienia wolności - w wysokości 20 % od kwoty wymierzonej grzywny. W przypadku R. Z. (1) grzywna wyniosła 16 000 zł (400 x 40 zł), w wobec P. M. (1) 8 000 zł. Zatem 20 % z tych kwot wynosi odpowiednio 3200 zł i 1600 zł. Łącznie opłaty wyniosły zatem 3600 zł i 2000 zł.

Koszty za przygotowawcze wyniosły łącznie 486,10 zł i kwota ta została podzielona po równo na obu oskarżonych (po 241,55 zł).

W toku postępowania sądowego na koszty składały się ponadto:

	• 40 zł z tytułu należności za konwój R. Z. (1), • 878,20 zł – wynagrodzenie biegłych psychiatrów sporządzających opinie dotyczącą P. M. (1), • 121,91 zł tytułem ryczałtu dla specjalisty do spraw uzależnień, który zabrał informacje w tym zakresie na temat uzależnienia P. M. (1) • 20 zł tytułem ryczałtu za doręczenie pism (po 10 zł na każdego z oskarżonych).	
6. 1Podpis		
Sędzia Andrzej Lewandowski		

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku doręczyć obrońcom oskarżonych i prokuratorowi
2. Kal. 14 dni